

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

ปริญญาานิพนธ์
ของ
ประเวศ สันติภาพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2553

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

ปริญญาธิพนธ์
ของ
ประเวศ สันติภาษ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

บทคัดย่อ
ของ
ประเวศ สันติภาพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553

ประเวศ สันติภาพ. (2553). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์, อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ในด้านแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากับประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ทั้งหมด 12 ทีม ทีมละ 12 คน รวมจำนวน 144 คน แต่ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล ได้จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 76.39 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่พัฒนามาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของ คุณันต์วี พิธพรชัยกุล (2549: 71) เป็นแบบสอบถามเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง โดยรวม มีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.06 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.03
2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล น้อยกว่า 2 ปี โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.02 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.81 และนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.57 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.48

MOTIVATION FOR SELECTING TO PLAY RUGBY FOOTBALL OF FEMALE ATHLETES
PARTICIPATING IN THE 26th NATIONAL YOUTH GAMES IN 2010

AN ABSTRACT
BY
PRAWES SANTIPAS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2010

Prawes Santipas. (2010). *Motivation for Selecting to Play Rugby Football of Female Athletes Participating in the 26th National Youth Games in 2010*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Tawate Piriyaopon, Dr.Pichit Muangnapoh.

The purpose of this research was to find the motivation for selecting to play rugby football of female athletes in the 26th National Youth Games in 2010, which included intrinsic motivation and extrinsic motivation. This research studied with the population that consisted of 144 female rugby football athletes from 12 teams who participated in the 26th National Youth Games. However, the researcher can collect the information just 110 people, the percentage 76.39. A researcher's constructed questionnaire with the reliability of .92 which were developed from the questionnaire concerning with participation motivation in sport questionnaire created by Kunat Pithapornchaikul (2006: 71) was used to collect the data concerning with motivation for selecting to play rugby football. The data were then analyzed in terms of frequency distribution and percentage.

The results were as follows:

1. The intrinsic motivation for selecting to play rugby football of female athletes was overall at high level with the percentage of 40.06 and the extrinsic motivation was also at high level with the percentage of 35.03.

2. The motivation for selecting to play rugby football of female athletes with below 2 year of experience had intrinsic motivation at the highest level with the percentage of 38.02 and the extrinsic motivation at the high level with the percentage of 34.81. For the female rugby football athletes with 2 years and over of experience had intrinsic motivation at the high level with the percentage of 43.57 and the extrinsic motivation at the highest level with the percentage of 35.48.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

ของ

ประเวศ สันติภาวะ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ ..... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์)

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูง จาก รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ประธานควบคุมปริญญาโท ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ กรรมการควบคุมปริญญาโท รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี และ รองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง กรรมการสอบปริญญาโทที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะครูอาจารย์คณะพลศึกษาทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ ด้วยความเมตตากรุณา ตลอดจนอบรมสั่งสอนและช่วยเหลือในการศึกษาด้วยดีเสมอมา ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุปราณี คุณกิตติ และคณาจารย์ภาควิชาสุขศึกษา ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนส่งเสริมผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จได้ด้วยดี ตลอดจน ผู้เกี่ยวข้องที่มีได้เอ่ยนามในที่นี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้ให้กำเนิดชีวิตข้าพเจ้า อบรมสั่งสอน ปลูกฝังให้เป็นคนดีมีคุณธรรม ผู้วิจัยขอขอบคุณค่า คุณประโยชน์และคุณงามความดีทั้งหมด ที่เกิดจากปริญญาโทฉบับนี้ แต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ประเวศ สันติภาพ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ.....	6
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	8
ประเภทของแรงจูงใจ.....	10
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	21
แรงจูงใจกับการกีฬา.....	23
ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	27
ประวัติกีฬาเยาวชนแห่งชาติ.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	34
งานวิจัยในประเทศ.....	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	52
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
สรุปผลการวิจัย.....	70
อภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	73
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	74
บรรณานุกรม..	75
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก.....	82
ภาคผนวก ข	87
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	89

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	56
2 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายใน (n = 110)	57
3 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายนอก (n = 110)	59
4 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายในของนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล น้อยกว่า 2 ปี (n = 54).....	61
5 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายนอกของนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล น้อยกว่า 2 ปี (n = 54).....	63
6 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายในของนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล มากกว่า 2 ปี (n = 54).....	65
7 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายนอกของนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล มากกว่า 2 ปี (n = 54).....	67

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การกีฬาที่มีความสำคัญและคุณค่ายิ่งนัก การเล่นกีฬาถือเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมคนทุกคน ห่างจากสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควรต่าง ๆ ห่างไกลจากสิ่งเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศในตอนนี้ ทำให้ใช้เวลาว่างหลังจากการเรียน ทำงาน หรือทำสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ นอกจากจะเป็นการออกกำลังกายที่ทำให้ร่างกายสดชื่นแข็งแรง การกีฬายังเป็นเครื่องช่วยผ่อนคลายความเครียด ช่วยปรับปรุงในด้านความคิดและอุปนิสัยให้ประชาชนในชาติ เป็นผู้มีความเสียสละ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และมีความสามัคคีต่อกัน ทั้งยังทำให้มีเพื่อนมากมายจากการเล่นกีฬาด้วยกัน ช่วยให้คนในครอบครัว มีความสัมพันธ์ที่ดียิ่งขึ้น การเล่นกีฬานั้นช่วยให้มีสุขภาพที่ดีเนื่องจากการออกกำลังกาย กีฬาจึงเปรียบเสมือนสิ่งที่ขาดไม่ได้ และยังให้ประโยชน์อีกมากมาย สอดคล้องกับ อังคณา บุญเสมอ (2550: 1) ที่กล่าวว่า กีฬาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาด้านต่าง ๆ เช่น พัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม นอกจากนั้นกีฬายังเป็นสื่อสัมพันธ์ช่วยสร้างความเป็นมิตรไมตรีระหว่างชนชาติ ให้มีความสมัครสมาน สามัคคีในการทำกิจกรรมร่วมกัน จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันในมหกรรมกีฬาระดับต่าง ๆ ทั้งระหว่างประเทศและในประเทศ เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ กีฬาแห่งชาติ และกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นต้น ล้วนมีความมุ่งหมายในการจัดการแข่งขันเหมือนกัน ประการหนึ่งคือ ส่งเสริมความสามัคคี ความเป็นมิตรไมตรีต่อกัน

กีฬาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างมิตรภาพของประชาคมโลก มนุษยชาติทุกคนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญนี้ จึงได้ก่อเกิดกีฬานานาชาติ รวมถึงกีฬารักบี้ขึ้นมีกำเนิดจากประเทศอังกฤษ เมื่อนานมาแล้ว จนถึงปัจจุบันมีประเทศทั่วโลกที่เล่นกีฬารักบี้มากกว่า 100 ประเทศ และที่น่าประหลาดใจก็คือรักบี้หญิง ที่ในวันนี้มีสมาชิกของสหพันธ์รักบี้นานาชาติ (International Rugby Board) มากกว่า 80 ประเทศที่มีการเล่นรักบี้หญิง นับว่าเป็นความเจริญเติบโตที่รวดเร็ว เมื่อเทียบกับกีฬาชนิดอื่น ส่วนในประเทศไทยทราบว่ามีการเล่นกีฬารักบี้หญิงมานานแล้ว แต่ขาดความต่อเนื่อง จนกระทั่งเมื่อ ปี พ.ศ. 2540 กีฬารักบี้หญิงได้กลับมาอย่างจริงจัง โดยมีจุดเริ่มต้นจากสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีการจัดการแข่งขันรักบี้ 7 คน หาดใหญ่นานาชาติ โดยมีทีมจากฮ่องกง และไทย 3 ทีม คือ ทีมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ทีมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา และทีมมหาวิทยาลัยรังสิต เข้าร่วมแข่งขัน หลังจากนั้นก็มีจัดการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงทั้งในประเทศ และระดับนานาชาติ มีการส่งทีมรักบี้ฟุตบอลหญิงไปแข่งยังต่างประเทศ

หลายรายการด้วยกัน มาอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันสมาคมฯ ได้ส่งเสริมและพัฒนา กีฬา รักบี้ ฟุตบอลหญิง เป็นอย่างมาก โดยการผลักดันให้บรรจุกีฬา รักบี้ หญิง 7 คนไว้ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 34 ปี พ.ศ. 2547 ณ จังหวัดราชบุรี และการแข่งขันในกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดลำปาง รวมทั้งการแข่งขันในกีฬาเยาวชนนักศึกษาแห่งประเทศไทยปี พ.ศ. 2550 ณ จังหวัดมหาสารคาม และการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งประเทศไทยรับเป็นเจ้าภาพ ก็ได้ บรรจุกีฬา รักบี้ หญิง 7 คนไว้ในรายการแข่งขันด้วย (ประภิต หงส์แสนยาธรรม. 2552: ออนไลน์)

การที่กีฬา รักบี้ หญิงในประเทศไทยได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว มีเยาวชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ให้ความสนใจเพิ่มมากขึ้น ส่วนหนึ่งน่าจะเป็นเพราะนักกีฬามีแรงจูงใจ มีความต้องการ หรือ มีความรักในกีฬานี้มาก ซึ่งแรงจูงใจจะเป็นสิ่งกระตุ้นและเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ตัวบุคคล ประพฤติ ปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ ตามความต้องการของคนนั้น ๆ ดังที่ มุกดา ศรีรงค์; และคณะ (2540: 225) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้งสภาวะ ที่ผลักดัน และดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันไป ซึ่งการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้อง ทำความเข้าใจกับแรงจูงใจของคน ๆ นั้นว่า บุคคลนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในประเภทใด ระดับใด ดังนั้น การ ทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจแนวคิดและทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลได้รับประโยชน์ใน ด้านต่าง ๆ คือ ทำให้เข้าใจในพฤติกรรมของตนเองจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถเลือก แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และบังคับมิให้ตนเองแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ เข้าใจในพฤติกรรม ผู้อื่น อันจะช่วยให้คนเราควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่นได้ด้วยการเลือกใช้การจูงใจที่เหมาะสมกับ บุคคลที่แตกต่างกันนั้น ๆ ได้ และเข้าใจในพฤติกรรมของสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์ จูงใจให้กลุ่ม บุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ต้องการได้ ดังนั้น การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ล้วนแต่มี สาเหตุมาจากแรงจูงใจทั้งสิ้น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เยาวชน เลือกเล่นกีฬา รักบี้ ฟุตบอลกันมากขึ้น กีฬา รักบี้ ฟุตบอลนั้นถือเป็นทางเลือกหนึ่งที่เยาวชนใช้ในการ ออกกำลังกาย เป็นการใช้เวลาว่างที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น สร้างชื่อเสียงให้สถาบันที่สังกัด และ มากไปกว่านั้นคือสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติได้อีกด้วย ช่วยสร้างเสริมให้เยาวชนมีสุขภาพดี ทั้งทางร่างกายและจิตใจ อีกทั้งกีฬา รักบี้ ฟุตบอลยังเป็นเครื่องมือที่มีความเหมาะสมในการสร้าง บุคลิกลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เล่นหลาย ๆ ด้านคือ ทำให้มีการร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมเหนื่อย ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ รักบี้เป็นกีฬาที่ใช้ทีมเวิร์ค (Team work) อย่างสูง ฝึกให้นักกีฬา รู้จัก หน้าที่ของตน ไม่เอาเด่นเอาดีเข้าตัวอยู่คนเดียว กติกา รักบี้ มีความแน่นชัดและเคร่งครัดทำให้นักกีฬามี ระเบียบวินัยและรู้จักเคารพในกฎเกณฑ์ รักบี้เป็นกีฬาที่มีการสนุกสนานเพลิดเพลินได้ง่ายที่สุด โดยเฉพาะ

การเอารัดเอาเปรียบ เพราะมีการซุลมุนบ่อยที่สุด โดยเฉพาะการเข้าสกรัม (Scrum) กรรมการในสนามไม่สามารถเห็นเหตุการณ์ได้ตลอด รักบี้จึงเป็นกีฬาที่พิสูจน์ถึงความมีน้ำใจนักกีฬาได้อย่างชัดเจน สนามรักบี้จึงเป็นที่ที่คนดูและผู้เล่นจะได้เรียนรู้บุคลิกลักษณะของผู้เล่นว่าใครมีหรือไม่มีน้ำใจนักกีฬาดังที่ วรรณศักดิ์พิจิตร บุญเสริม (2552: ออนไลน์) กล่าวไว้ว่า "รักบี้ กีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพบุรุษและสุภาพสตรี"

ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นประโยชน์ของกีฬารักบี้ฟุตบอล และพบว่ากำลังอยู่ในกระแสความนิยมของนักเรียน นักศึกษา โดยเฉพาะเยาวชนเพศหญิง ซึ่งคนทั่วไปอาจมองว่ากีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเพศชายมากกว่า เพราะการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลต้องอาศัยความแข็งแรง และความอดทนของร่างกาย และจิตใจเป็นอย่างสูง โดยเฉพาะนักกีฬาหญิงซึ่งอยู่ในระดับเยาวชนนั้นอาจมีข้อจำกัดในทางสรีรวิทยาของร่างกาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะและขีดความสามารถของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง ให้ได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการเล่นกีฬารักบี้ให้ไปสู่ระดับสากล และเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมหรืออยู่ในวงการกีฬารักบี้ฟุตบอล และผู้ที่สนใจช่วยกันเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันกีฬารักบี้ฟุตบอลให้เป็นกีฬาสากลต่อไป ตลอดจนช่วยทำให้คนทั่วไปมีทัศนคติที่ดีต่อนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง เพื่อเป็นข้อมูลในการใช้หลักจิตวิทยาการกีฬาในการฝึกฝน และพัฒนาทักษะความสามารถ ความเชื่อมั่นในตนเองของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง และใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนให้กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับเยาวชนและบุคคลทั่วไปนำไปประยุกต์ใช้เป็นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากับประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นนักกีฬาฟุตบอลลีกอาชีพที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ทั้งหมด 12 ทีม ทีมละ 12 คน รวมจำนวน 144 คน แต่ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล ได้จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 76.39

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ จำแนกตามประสบการณ์ได้แก่
  - 1.1 น้อยกว่า 2 ปี
  - 1.2 ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป
2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลลีกอาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจ** หมายถึง สิ่งที่กำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจที่จะกระทำ หรือ ประพฤติ (Direction and intensity) ในการเลือกและการคงไว้ของพฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจเป็นตัวกำกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะให้ถอยหนีหรือเผชิญหน้าต่อสถานการณ์ต่าง ๆ และความตั้งใจที่จะประพฤติหรือพยายามที่จะบรรลุตามเป้าประสงค์ ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจ ความพยายามที่จะกระทำมีความมุ่งมั่นที่จะกระทำ หรือปฏิบัติในการกีฬาแรงจูงใจจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพและความสามารถในการเล่นและแข่งขันกีฬา

- 1.1 **แรงจูงใจภายใน** หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากแรงกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวเอง โดยไม่มีผลจากสาเหตุภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ หรือการที่บุคคลนั้นเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมเนื่องจากเขามีความสนใจหรือเห็นคุณค่าในตัวกิจกรรม

- 1.2 **แรงจูงใจภายนอก** หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากแรงผลักดันภายนอก หรือ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัว ซึ่งมีผลต่อการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อสนองตามความต้องการของตนเอง ของสังคม และคนรอบข้าง หรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2. **กีฬาฟุตบอลลีกอาชีพ** หมายถึง เป็นกีฬาชนิดหนึ่งในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 คือ กีฬาฟุตบอลลีกอาชีพ ประเภท 7 คน ทีมหญิง เกมการเล่นโดยมีผู้เล่น 2 ฝ่ายฝ่ายละ 12 คน เป็นผู้เล่นตัวจริง 7 คน และผู้เล่นสำรองอีก 5 คน โดยการพาลูก ส่งลูก และเตะลูกเพื่อทำคะแนน ฝ่ายที่ทำคะแนนได้มากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

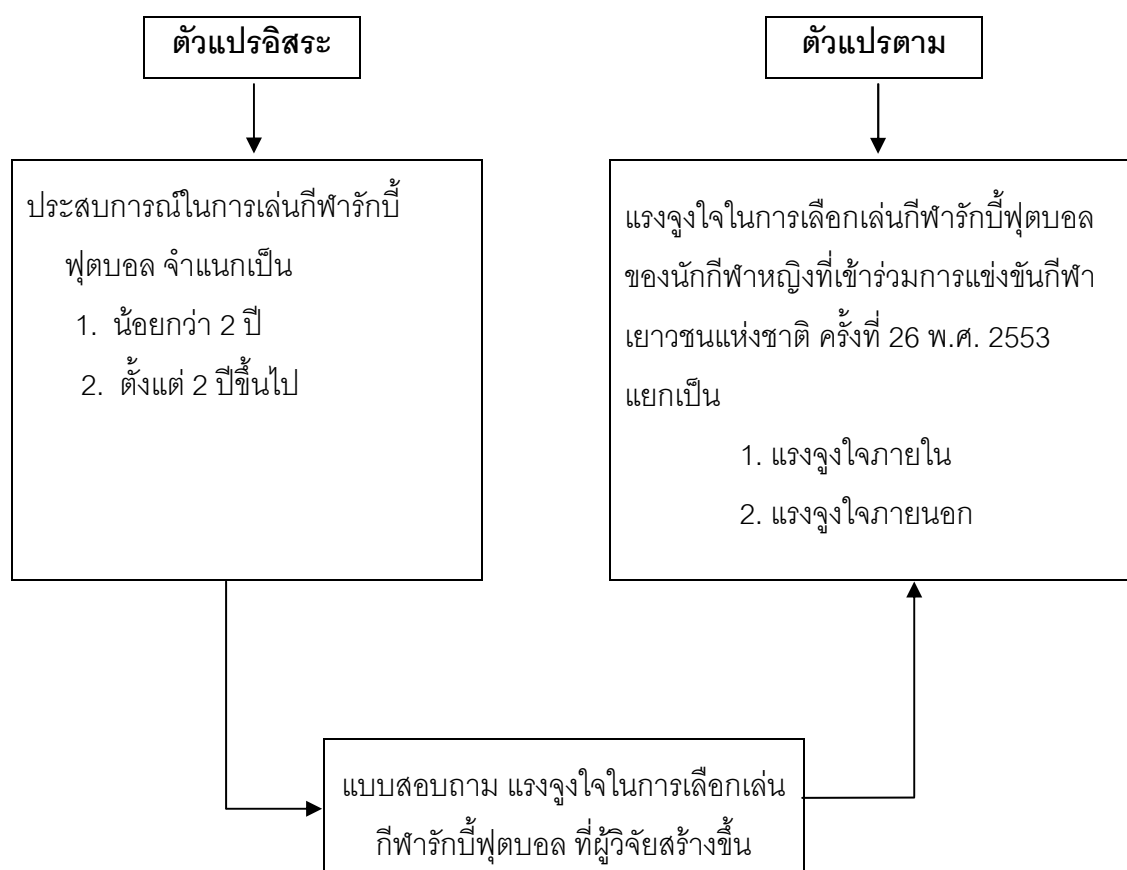
3. **แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลลีกอาชีพ** หมายถึง ภาวะใด ๆ หรือสิ่งเร้า ที่กระตุ้นให้นักกีฬาที่มีความสนใจ มีความต้องการที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอลลีกอาชีพ

4. **นักกีฬาหญิง** หมายถึง เยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล 7 คน ประเภท ทีมหญิง ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26

5. **กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26** หมายถึง กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 “มะขามหวานเกมส์” ณ จังหวัดเพชรบูรณ์ ระหว่างวันที่ 19 – 30 มีนาคม พ.ศ. 2553

6. **ประสบการณ์** หมายถึง ช่วงเวลาที่เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ตั้งแต่เริ่มเล่นจนถึงปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลน้อยกว่า 2 ปี และ ประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ
2. ทฤษฎีแรงจูงใจ
3. ประเภทของแรงจูงใจ
4. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
5. แรงจูงใจกับการกีฬา
6. ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล
7. ประวัติกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
  - 8.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายและความสำคัญของแรงจูงใจ

แมร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์ไสภา. 2542: 138; อ้างอิงจาก Maire. n.d.) กล่าวว่า การจูงใจเป็นขบวนการซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย

ไสภา ชูพิกุลชัย (2529: 19) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าหรือสิ่งที่กระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพึงพอใจ และมีผลทำให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย

อารี พันธุ์มณี (2534: 179) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการหรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในสภาวะสมดุลแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่กำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

ศุวิมล ควรเจริญ (2535: 24) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือพลังที่ผลักดัน กระตุ้นหรือเร้าความรู้สึกของบุคคลให้มีความสนใจ มีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นสิ่งที่พฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายตามที่บุคคลนั้นคาดหวังเอาไว้

อร่าม ตั้งใจ (2539: 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่า แรงจูงใจ คือ สิ่งที่ต้องการกระตุ้นให้เรามีส่วนร่วมในการเล่นกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่จะเล่น จะทำให้มีการพยายามมีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 40-41) กล่าวว่า ในการฝึกซ้อมนักกีฬาผู้ฝึกสอนต้องใช้ แรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อม สิ่ง que ผู้ฝึกสอนควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

1. ความสนใจ (Interest) หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้น ผู้ฝึกสอนควรเร้าความสนใจก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อม การเร้าความสนใจทำได้หลายวิธี เช่น การเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ฝึกสอน เป็นต้น
2. จุดมุ่งหมาย (Objective) หมายถึง สิ่งล่อใจ (Incentives) ที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อม เช่น ผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกซ้อมเพื่ออะไร และทำไม จึงต้องฝึกซ้อมแบบนี้ เป็นต้น
3. สิ่งล่อใจ (Incentives) หมายถึง สิ่ง que ผู้ฝึกสอนใช้เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้น และการตื่นตัวในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน วิธีการในการให้สิ่งล่อใจ เช่น การกล่าวคำชมเชย การติเตียน การให้รางวัล และการลงโทษ เป็นต้น
4. การทดสอบ (Test) หมายถึง ผู้ฝึกสอนทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาหลังจาก การฝึกซ้อมทักษะ หรือปฏิบัติแบบฝึกต่าง ๆ แล้ว และการทดสอบนักกีฬาควรทำอยู่เสมอ เพื่อให้ นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และตั้งใจในการฝึกซ้อม
5. ความก้าวหน้าของความรู้ (Knowledge of Progress) หมายถึง ผู้ฝึกสอนให้นักกีฬา ได้ทราบผลของการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใด และมีข้อผิดพลาดที่จุดใดบ้างโดย อาจจะอธิบายหรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้น ๆ เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะ ปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น

สืบสาย บุญวีรบุตร (2541: 52-53) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือสิ่งที่กำหนดทิศทางและระดับ ความตั้งใจที่จะกระทำ หรือประพฤติ (Direction and intensity) ในการเลือกและการคงไว้ของ พฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจเป็นตัวกำกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะให้ถอยหนีหรือเผชิญหน้าต่อ สถานการณ์ต่าง ๆ และความตั้งใจที่จะประพฤติหรือพยายามที่จะบรรลุตามเป้าหมาย ดังนั้น แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับความตั้งใจ ความพยายามที่จะกระทำมีความมุ่งมั่นที่จะ กระทำ หรือปฏิบัติในการกีฬาแรงจูงใจจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพและความสามารถในการ เล่น และแข่งขันกีฬา

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 138) กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ถ้ามีแรงจูงใจมาก พฤติกรรมจะมีมาก ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์จึงเกิดจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ

พนมไพร ไชยรงค์ (2542: 138-139) กล่าวว่า การจูงใจไม่ใช่ตัวพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ที่สามารถมองเห็นได้โดยตรงแต่เป็นนามธรรมอย่างหนึ่งที่ช่วยอธิบายขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น การจูงใจมีลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ให้พลังกระตุ้นต่อการแสดงพฤติกรรม หรือความเข้มของกำลังตอบสนองที่จะแสดงพฤติกรรมเมื่อกระหายน้ำมาก เราจะเดินอย่างรวดเร็ว หรือวิ่งเพื่อเสาะแสวงหาน้ำ แก้วความกระหาย แต่ถ้าเราไม่กระหายหรือกระหายเพียงเล็กน้อย เราอาจจะเดินช้า ๆ พูดคุยกับเพื่อนอย่างไม่รีบร้อน

2. กำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม เช่น เมื่อเราหิวก็จะมีพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่การแสวงหาอาหาร เช่นเดินไปร้านข้าวแกงฝากเพื่อนไปซื้อ หรือว่าจะเลือกทำอะไรดี เพราะมีทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้อาหารมาบำบัดความหิวการได้รับประทานอาหารจึงเป็นจุดหมายปลายทางหรือทิศทางของพฤติกรรม

3. กำหนดระดับความพยายามหรือความมุ่งมั่นไม่ลดละของพฤติกรรมนั่นคือจะใช้ความอดทนหรือมานะพยายามในการกระทำพฤติกรรมนั้นได้นานเพียงใด เช่น เมื่อเราหิวเราจะเข้าครัวค้นหาของรับประทาน ถ้าในครัวไม่มีอะไรรับประทานได้ เราก็จะออกไปนอกบ้านเพื่อซื้อของรับประทาน ถ้าร้านแรกไปถึงปิดร้าน แต่ความหิวเรายังอยู่ เราก็จะหาร้านอื่น ๆ ต่อไปอีก อาจจะเป็นร้านที่ 5 หรือ 6 จนกว่าจะได้อาหารรับประทาน นั่นคือ ระดับความพยายาม หรือความมุ่งมั่นไม่ลดละที่จะแสดงพฤติกรรมก็สูงตามไปด้วย

ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมจูงใจ จะต้องมึลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ ให้พลังแก่พฤติกรรมที่มีเป้าหมายและมีความพยายามที่จะให้บรรลุเป้าหมายนั้น

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (อารี พันธมณี. 2534: 89-92; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดจากการกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งที่ขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรงมีการ

ต่อสู้ การแก้แค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำดูถูกหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวตาย เพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

4. ความต้องการป้องกันตัวเอง (Need for Defense) เป็นความพยายามที่จะป้องกันตัวเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียนเพื่อเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่าง ๆ ทั้งปวง

5. ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการเป็นอิสระจากสิ่งกดขี่ทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้ทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้อื่นรักใคร่ ต้องรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนพยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นกีฬา เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

10. ความต้องการได้รับความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Succorance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแลและคำแนะนำจากบุคคลอื่น

11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ

12. ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นการต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งสอนของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโส (Need for Deference) เป็นความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่าพร้อมที่จะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

17. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่ระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ

20. ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

ประเภทของแรงจูงใจ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528: 33-34) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจโดยแบ่งออกเป็น

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในบุคคล โดยไม่มีรางวัลหรือสิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้ทำพฤติกรรมนั้น ๆ แรงจูงใจภายในเป็น

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้วยความสนุกสนาน เต็มใจที่จะเล่น โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้วตัวอย่างของแรงจูงใจภายในได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความรัก ความสนใจ ความสนุกสนาน ความสำเร็จ ความพึงพอใจ ความศรัทธา ความซาบซึ้ง เป็นต้น แรงจูงใจภายใน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้คนเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และมีผลทำให้การทำกิจกรรมนั้น ๆ เช่น การจัดโปรแกรมการฝึกให้เหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละกลุ่ม การตั้งเป้าหมายที่เป็นไปได้กับนักกีฬา เพื่อให้ นักกีฬาได้รับประสบการณ์ผลสำเร็จ และปรับปรุง บุคลิกภาพของผู้ฝึกสอนเพื่อให้นักกีฬาเกิด ความศรัทธา เป็นต้น

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล ซึ่งมีผลต่อการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการหรือตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ การแข่งขัน การร่วมมือ การให้รางวัล การลงโทษ การยกย่อง การชมเชย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะให้นักกีฬาเกิดความมานะพยายามในการฝึกซ้อม ยิ่งขึ้น

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2530 : 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการ แสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรม ที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรม ออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการ รางวัล ตำแหน่ง เกียรติ เป็นต้น

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528: 94-114) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มี ความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น เป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่ เกิด โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ

2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคล ติดต่อกันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือ ระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยการแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่ง และอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่ง และอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ด้านความคาดหวังบุคคลจะมีความสามารถหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จอยู่เหนือความล้มเหลวแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการทำทนายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับและควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

ฮารี พันธุ์มณี (2534: 181-182) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจ ได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motives) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมดเพื่อให้ทุกคนมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร การพักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีรวิทยาแต่จะช่วยเหลือคนทางด้านจิตใจทำให้คนมีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรัก และความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคน ได้แก่

4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ

5. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากผู้อื่น เป็นต้น

6. แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-esteem Motives) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140-142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคลหรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควรและเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมอาจจำแนกได้ ดังนี้

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives)

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motives)

3.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives)

3.4 แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motives)

3.5 แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motives)

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ทั้งในหน้าที่การงาน และเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงยอมมีอิทธิพลที่จะทำให้อลูกรเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามไปด้วย ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของลูกรมาตั้งแต่เล็ก ๆ โดยการแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนคอยกระตุ้น แนะนำ ให้กำลังใจลูกรในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

- 1) เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
- 2) ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
- 3) ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
- 4) ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
- 5) ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
- 6) ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
- 7) อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมนจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าว ช่มชู้ หรือครอบครัวที่ไม่มีการแข่งขันชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นมาจะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง

- 1) ชอบผูกมิตรใหม่และชอบคบเพื่อนมาก ๆ
- 2) ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
- 3) ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เช่น เสียใจเมื่อมีการพลัดพรากหรือหวนซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน
- 4) แสดงออกถึงการให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น
- 5) จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น
- 6) ชอบทำตนเป็นเพื่อนซื่อสัตย์

3.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motives) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบังคับผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ด้อยต่ำไม่ทัดเทียมผู้อื่นมีความรู้สึกที่ตนเอง “ขาด” ทั้งในด้านความเป็นอยู่และฐานะทางสังคมเป็นความรู้สึกที่เรียกว่า “ปมด้อย” ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไร ก็ยิ่งพยายามสร้าง “ปมเด่น” โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ “ปมด้อย” นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

- 1) ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น

- 2) ชอบบงการ ชี้นำบังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
- 3) ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่ม และแนวโน้มให้ผู้อื่นกระทำตาม
- 4) ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ในลักษณะที่เหนือผู้อื่น

- 5) ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ
- 6) บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำความเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น
- 7) หลีกเลี่ยงการแสดงความอ่อนแอออกมาให้ปรากฏ
- 8) ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดขัดแย้งกับตน

3.4 แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motives) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออกโดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น ซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวนี้บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้วจะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนในขณะนั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าวหรือมีบุคลิกภาพแบบถือตนเองเป็นใหญ่ (Authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดมากเกินไปทำผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุตำหนิติทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ซุนเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรงแต่จะแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเองไม่ใช้คำพูดในเชิงขู่บังคับ แต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้เนื้อเชื่อใจ เราคือผู้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำมิให้ผู้ควบคุม เมื่อนั้นพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กจะลดลง

ผู้มีแรงจูงใจก้าวร้าวจะมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ถือความคิดเห็นหรือความสำคัญของตนเองเป็นใหญ่
- 2) ชอบทำร้ายผู้อื่น ทั้งทางทำร้ายด้วยกายหรือวาจาผู้ที่มีลักษณะแรงจูงใจแบบนี้มักจะเป็นผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากเกินไปบางครั้งพ่อแม่อาจจะใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงเกินไป ดังนั้นเด็กจึงหาทางระบายออกกับผู้อื่นหรืออาจจะเนื่องมาจากการเลียนแบบบุคคลหรือจากสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

3.5 แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motives)

ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่พึ่งพาจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- 1) ไม่มั่นใจในตนเอง
- 2) ไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง มักจะลังเล

3) ไม่กล้าเสี่ยง

4) ต้องการความช่วยเหลือและกำลังใจจากผู้อื่น

สาเหตุของการมีแรงจูงใจแบบนี้ก็เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไปไม่เปิดโอกาสให้เด็กช่วยเหลือตนเอง ไม่ฝึกหัดให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองในระยะที่เด็กเริ่มจะทำการสิ่งต่าง เหล่านี้ได้

แรงจูงใจภายใน

เทย์เลอร์ และลูธัน (สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทุไทย. 2542 ; อ้างอิงจาก Taylor; & Luthan. 1959) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากแรงกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวเอง โดยไม่มีผลจากสาเหตุภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง ในการกีฬาเป็นแรงจูงใจในการเล่นเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเอง แรงจูงใจภายในมีความสำคัญและมีค่ามากสำหรับนักกีฬาแต่ละคนที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬา

เดซี (Deci. 1975: 61-63) ให้คำจำกัดความของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ว่าเป็นความต้องการของบุคคลที่จะมีความรู้สึกว่าคุณมีความสามารถและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการยืนยันว่าพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจภายใน (Intrinsically Motivated Behaviors) เป็นพฤติกรรมซึ่งถูกจูงใจโดยความต้องการของบุคคลเพื่อให้เกิดความรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ (Competent) และตัดสินใจได้ด้วยตนเอง (Self-Determining) พฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน ถูกแบ่งออกเป็นสองประเภท ประเภทแรกเป็นพฤติกรรมที่พยายามค้นหาสถานการณ์ที่จะเปิดโอกาสให้บุคคลได้พบกับความท้าทาย ซึ่งเขามีความสามารถจัดการได้ ถ้าระดับความท้าทายนั้นต่ำเกินไป (เช่นถ้าเขาเกิดความเบื่อหน่าย) หรือถ้าระดับความท้าทายสูงเกินไป เขาก็จะค้นหาสถานการณ์ที่มีความท้าทายในระดับที่เขาสามารถจัดการได้ พฤติกรรมประเภทที่สองซึ่งทำให้เกิดแรงจูงใจภายในคือ พฤติกรรมที่ต้องการเอาชนะสถานการณ์ที่ท้าทายซึ่งเขากำลังเผชิญหรือทำให้เกิดขึ้น รวมถึงพฤติกรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการลดความไม่สอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสถานะที่เป็นจริง (Dissonance) การลดความไม่มั่นใจ (Uncertainty) หรือลดความผิดเพี้ยนจากที่ควรเป็น (Incongruity) และเดซี (Deci. 1975: 23) ยังกล่าวถึงกิจกรรมที่เกิดจากการจูงใจภายใน (Intrinsically Motivated Activities) ว่าเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นโดยไม่มีรางวัลจากภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง นอกจากตัวกิจกรรมเองเท่านั้น บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมเนื่องจากเขามีความสนใจหรือเห็นคุณค่าในตัวกิจกรรม ซึ่งไม่ใช่เนื่องจากว่ากิจกรรมนั้นจะนำไปสู่รางวัลภายนอก แต่กิจกรรมนั้นมีความสำคัญในตัวของมันเอง ไม่ใช่เป็นเพียงเครื่องมือที่ใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเท่านั้น

บีช (Beach. 1980: 438) กล่าวถึงแรงจูงใจภายในว่า เกิดขึ้นในขณะที่บุคคลกำลังกระทำกิจกรรม ซึ่งเขาได้รับความพึงพอใจจากตัวกิจกรรมที่ได้เข้าร่วม โดย Beach ให้ความเห็นว่าแรงจูงใจภายในเป็นรางวัลภายใน (Internal Reward) เป็นส่วนหนึ่งที่มีในเนื้องานโดยตรง ส่วนปัจจัยจูงใจภายนอกนั้นเป็นสิ่งล่อใจหรือรางวัลที่บุคคลชื่นชมหลังจากที่เขาได้ทำงานเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของงานหรือรางวัลที่ได้รับจากภายนอกเช่น ค่าจ้าง วันหยุดพักผ่อนและเงินบำนาญ เป็นต้น

เฟลด์แมน (Feldman. 2001: 121) ให้ความหมายของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ว่าเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลกระทำกิจกรรมอันเนื่องมาจากความสนุกสนานของเขาเอง แต่ไม่ใช้การกระทำเพื่อหวังรางวัลจากการกระทำนั้น

คอร์ซินี (Corsini. 2002: 505) ให้ความหมายของแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกอันเนื่องมาจากความสนใจหรือความมีคุณค่าที่มีในสิ่งนั้น มากกว่าการแสดงพฤติกรรมเพื่อความมุ่งหวังในรางวัลบางอย่างหรือตัวเงินเช่น การตกปลาเนื่องจากมีความสุขเมื่อได้ทำ แต่ไม่ใช้การตกปลาเพื่อยังชีพ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2530: 236) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ว่าเป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดีทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น เป็นรางวัลอยู่แล้ว

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 23-24) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ว่าหมายถึง สภาวะของคนที่มีความต้องการและอยากแสดงพฤติกรรมบางอย่าง ด้วยเหตุผลและความชอบของตนเอง บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจภายในจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพอใจน่ายินดีในงานตน การเกิดแรงจูงใจภายในนั้นมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ความสนใจ (Interest) ความสนใจที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจทุ่มเทเวลาให้กับสิ่งที่สนใจนั้น
2. ความต้องการ (Need) ทุกคนมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ และความต้องการนั้นจะเป็นการกระตุ้นให้คนเกิดแรงจูงใจและพยายามแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาเพื่อให้ประสบความสำเร็จ
3. เจตคติ (Attitude) เจตคติเป็นความรู้สึกภายใน ถ้าคนมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะ เป็นแรงจูงใจทำให้คนพยายามทำสิ่งนั้นเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

ไวท์ (Deci & Ryan. 1985: 5; อ้างอิงจาก White. 1959) ให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวคิดใหม่ ซึ่งเป็นที่ยอมรับและสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานทฤษฎีแรงจูงใจได้ โดยสามารถอธิบายสาเหตุของการเล่น (Plays) การสำรวจค้นคว้า (Exploration) และพฤติกรรมอื่นๆ อีกมากมายซึ่งไม่ต้องอาศัยปัจจัย

เสริมให้พฤติกรรมคงอยู่และดำเนินต่อไป และยังสามารถอธิบายกระบวนการทางจิตวิทยาอีกหลายอย่าง ที่รวมอยู่ในพัฒนาการของพฤติกรรมตามปกติและพฤติกรรมที่เกิดจากความตั้งใจของมนุษย์ ซึ่ง White เรียกว่าแรงจูงใจใฝ่ประสิทธิผล (Effectance Motivation) ทั้งนี้เนื่องจาก White ให้ความเห็นว่ามนุษย์มีแรงจูงใจมาแต่กำเนิด (Innately Motivated) ซึ่งคงหมายถึงแรงจูงใจภายในนั่นเอง และนำมาจัดการกับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นความรู้สึกของการมีความสามารถ (Efficacy) โดยถือว่าเป็นรางวัลที่ได้รับจากการมีปฏิสัมพันธ์ของความสามารถในการกระทำของบุคคล ต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกอีก และยังทำให้พฤติกรรมคงอยู่ต่อไปได้โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาแรงเสริมจากภายนอก แรงจูงใจใฝ่ประสิทธิผลเป็นแหล่งพลังที่มีอยู่ภายในตัวบุคคลซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมที่หลากหลาย ความต้องการมีประสิทธิผลถือว่าเป็นพื้นฐานของแรงจูงใจภายใน ซึ่งจะทำให้เกิดพลังความสามารถในการแสดงพฤติกรรมที่ไม่ต้องใช้สิ่งเร้า ในมุมมองของทฤษฎีเชิงประจักษ์ มีการกล่าวถึงแรงจูงใจที่เกิดขึ้นโดยปราศจากสิ่งเร้า (Non-drive based Motivation) ว่าเป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) และพลังความสามารถ (Energy) เป็นสิ่งที่มีอยู่ภายในตัวบุคคลโดยธรรมชาติ

เดซี และไรอัน (Deci; & Ryan. 1985 : 8) กล่าวถึงทฤษฎีเชิงอินทรีย์ (Organismic Theory) ว่าเป็นทฤษฎีที่เกิดจากฐานความคิดโดยสรุป (Assumption) เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย หมายถึงมนุษย์มีการกระทำต่อสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกเพื่อให้เกิดการตอบสนองของความต้องการของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ภายในกระบวนการดังกล่าว พฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้น เป็นผลมาจากโครงสร้างภายในที่มีการขัดเกลาประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง การต่อสู้เพื่อดำรงชีวิต (Life Force) หรือการใช้พลังความสามารถ (Energy) เพื่อการกระทำกิจกรรมหรือเพื่อการพัฒนาโครงสร้างภายในคือสิ่งที่ เดซี และไรอัน กล่าวโดยว่าเป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) และแรงจูงใจภายในนี้เป็นต้นกำเนิดของพลังความสามารถ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของความตื่นตัวโดยธรรมชาติของมนุษย์ ในขณะที่พฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้มีพื้นฐานมาจากแรงขับทั้งหมดทุก พฤติกรรม หรือเกิดขึ้นมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอก อย่างไรก็ตาม เดซี (Deci; & Ryan. 1985: 28; อ้างอิงจาก Deci. 1975) ให้ความเห็นว่า ความต้องการมีความสามารถของมนุษย์ จะนำไปสู่การแสวงหาหนทางในการเอาชนะสิ่งที่ท้าทายที่ไม่เกินสมรรถนะที่บุคคลมีอยู่ รวมทั้งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ความสามารถในการกระทำกับสิ่งเร้าที่ท้าทายนั้น ซึ่งความเห็นนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ แดนนอร์ และลองกี (Deci; & Ryan. 1985: 28; อ้างอิงจาก Danner; & Lonky. 1981) ที่ว่า เมื่อเด็กมีอิสระในการเลือกกิจกรรมที่เขาจะต้องทำ เขาก็จะเลือกกิจกรรมที่มีความยากในระดับที่เขาสามารถทำได้ ส่วน ฮาร์เตอร์ (Harter. 1981a) แยกแนวคิดเรื่องความต้องการมีประสิทธิผลของ White ออกเป็นสามองค์ประกอบย่อยคือ ความต้องการความท้าทาย (Challenge) ความอยากรู้

อยากรู้อยากเห็น (Curiosity) และความรอบรู้ที่เป็นอิสระ (Independent Mastery) องค์ประกอบย่อยทั้งสาม
 อย่างนี้ ถูกนำไปพัฒนาเป็นแบบวัดแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกสำหรับเด็กในเวลาต่อมา

ซิกส์เซนท์มีฮอลยี (Deci; & Ryan. 1985: 29; อ้างอิงจาก Csikszentmihalyi. 1975)

ให้ความสำคัญกับความสนุกสนานเพลิดเพลิน (Enjoyment) ของมนุษย์ โดยให้ความเห็นว่ากิจกรรม
 ที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในได้จะมีความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นลักษณะสำคัญอยู่ภายใน และเป็น
 รางวัลสำหรับผู้ที่ได้ทำกิจกรรมนั้น Csikszentmihalyi ยังได้ให้ความหมายของ Autotelic ว่าเป็น
 พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจจากภายใน ซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกับความรู้สึกที่ต้องการเน้นเป้าหมายหลัก
 ของบุคคลและความสนุกสนานเพลิดเพลินที่แท้จริง ซึ่งจะเกิดขึ้นพร้อมกับสภาวะไหลลื่นต่อเนื่องซึ่ง
 เรียกว่า Flow เป็นการเกิดขึ้นที่ไม่มีการหยุดนิ่ง ซึ่งบุคคลจะร่วมทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ เมื่อเกิดสภาวะ
 ของการไหลลื่นต่อเนื่อง (Flow) โดยการกระทำกิจกรรมและความรู้สึกที่เกิดขึ้นจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง
 เนื่องจากช่วงเวลาหนึ่งไปสู่ช่วงเวลาต่อไป จนคล้ายกับว่าบุคคลกับกิจกรรมนั้นหลอมรวมเข้าด้วยกัน
 จากการศึกษาของ Csikszentmihalyi พบว่า สภาวะไหลลื่นต่อเนื่อง (Flow) จะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไข
 เฉพาะบางอย่างซึ่งมีสิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือ ต้องมีความท้าทายที่เหมาะสม เมื่อบุคคลได้พบกับ
 กิจกรรมที่มีความท้าทายที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา ก็จะทำให้เกิดความสนุกสนาน
 เพลิดเพลินในการทำกิจกรรมนั้น ส่วนกิจกรรมที่ต่ำกว่าความต้องการท้าทายของบุคคลเช่น
 ง่ายเกินไป จะนำไปสู่ความเบื่อหน่าย ในขณะที่กิจกรรมที่สูงกว่าความสามารถของบุคคลจนเกินไป
 ก็จะทำให้เขาเกิดความรู้สึกวิตกกังวลและทำให้สภาวะไหลลื่นต่อเนื่องหยุดลงได้ ดังนั้นในแนวคิด
 ของ Csikszentmihalyi นั้น แรงจูงใจภายในของบุคคลจะเกิดขึ้นได้เมื่อสภาวะนั้นมีความท้าทาย
 ที่เหมาะสมเท่านั้น

แรงจูงใจภายนอก

เทย์เลอร์ และลูธัน (สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทูไทย. 2542; อ้างอิงจาก Taylor;
 & Luthan. 1959) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจ
 ที่เกิดจากแรงผลักดันจากภายนอก หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวนักกีฬา เช่น เงินทอง รางวัล
 ชื่อเสียง เป็นต้น แรงจูงใจชนิดนี้เกิดจากแรงผลักดันของสังคมเป็นตัวกระตุ้น ทำให้บุคคลแสดง
 พฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการของสังคม

สเทียส์ และพอร์เตอร์ (วรณีย์ ลิ้มอักษร. 2540: 117; อ้างอิงจาก Steers; & Porter. 1979)

ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจภายนอก ว่าหมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับแรงกระตุ้นมาจาก
 ภายนอกให้มองเห็นจุดหมายปลายทาง และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหรือการแสดงพฤติกรรมของ
 บุคคล แรงจูงใจเหล่านี้ได้แก่

1. เป้าหมายหรือความคาดหวังของบุคคล คนที่มีเป้าหมายในการกระทำใดๆ ย่อม

กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจให้มีพฤติกรรมที่ดีและเหมาะสม เช่น พนักงานทดลอง มีเป้าหมายที่จะได้รับการบรรจุเข้าทำงาน จึงพยายามตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ

2. ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้า คนที่มีโอกาสทราบว่าตนจะได้รับความสำเร็จอย่างไรจากการกระทำนั้น ย่อมจะเป็นแรงจูงใจให้ตั้งใจและเกิดพฤติกรรมขึ้นได้ เช่น พนักงานเห็นเพื่อนประสบความสำเร็จ ก้าวหน้าจากการทำงาน ก็จะพยายามให้เป็นเช่นนั้นได้บ้าง ทำให้มีกำลังใจที่จะทำงานอย่างเต็มที่

3. บุคลิกภาพ ความประทับใจอันเกิดจากบุคลิกภาพจะจูงใจให้เกิดพฤติกรรมขึ้นได้ เช่น นักปกครอง ผู้จัดการ จะต้องมีความบุคลิกภาพของนักบริหาร หรือผู้นำที่ดี หรือแม้แต่นักงานแนะนำความงามก็สามารถจูงใจให้ลูกค้าได้ด้วยคุณสมบัติทางด้านบุคลิกภาพ เป็นต้น

4. เครื่องล่อใจอื่น ๆ มีสิ่งล่อใจหลาย ๆ อย่าง ที่จะก่อให้เกิดแรงกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมขึ้น เช่น การให้รางวัล (Reward) อันเป็นเครื่องกระตุ้นให้อยากกระทำ หรือการลงโทษ (Punishment) ซึ่งจะกระตุ้นมิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้การชมเชย (Praise) การติเตียน (Blame) การประกวด (Contest) การแข่งขัน (Competition) หรือแม้แต่การทดสอบ (Test) ก็จัดว่าเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมได้ทั้งสิ้น

เฟลด์แมน (Feldman. 2001: 121) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) ว่าเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลกระทำกิจกรรมโดยหวังรางวัลเชิงรูปธรรม (Tangible Rewards) ซึ่งการใช้รางวัลเป็นเครื่องชักจูงให้บุคคลกระทำนั้น จะเป็นการทำให้แรงจูงใจภายในสูญหายไป

กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์ (2530: 236) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) ว่าเป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง และเกรด เป็นต้น

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 23-24) ได้ให้ความหมายของ แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง ภาวะของคนที่ได้รับแรงกระตุ้นจากภายนอกทำให้เห็นจุดหมายปลายทางหรือเป้าหมาย ซึ่งนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของคน ๆ นั้นได้ โดยทั่วไปพฤติกรรมของคนมักจะได้รับแรงจูงใจจากภายนอกทั้งสิ้น เช่นถ้านักกีฬาได้เหรียญทองจะได้ทองคำ 10 บาท เป็นรางวัล เป็นต้น

สรุปได้ว่า ประเภทของแรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจภายใน คือ ความรู้สึก แรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นภายในให้เกิดพฤติกรรม เช่น ความต้องการ ความรัก ความสนใจ ความเชื่อ และศรัทธา ความพึงพอใจ โดยเกิดขึ้นภายในโดยไม่มีอิทธิพลภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจภายนอก คือ แรงผลักดัน แรงกระตุ้น หรือสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัว ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

เพื่อสนองความต้องการของตนเอง ของสังคม และคนรอบข้าง เช่น เงินทอง ของรางวัล ชื่อเสียงเกียรติยศ คำชมเชย คำติเตียน ซึ่งส่งผลให้บุคคลเกิดความต้องการที่จะแสดงพฤติกรรม เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายนั้น

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารีย์ พันธุ์ณี (2534: 192-196) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจจัดว่ามีผลเป็นอันมากต่อการเรียนรู้ พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เพราะการที่บุคคลมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมจะทำให้ พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้รวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิด แรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับบุคคลอื่น หรือมี ลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรมแรงขับ เป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการ คือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจาก ภายนอกในร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิด ความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้หรือการกระทำพฤติกรรมความ วิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และการเรียนรู้ของแต่ละ บุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มมากขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็ก ๆ จะไม่มีความวิตกกังวลใจแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกันเป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการ ของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่นต้องการทำ ให้ตนมีสภาพการณ์ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้คนดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับการแข่งขัน กับผู้อื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลมีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำการต่างเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ด้วยเหตุนี้ การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิต ว่าจะจะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ขณะนี้อายุยังน้อย จึงเป้าหมายย่อย ๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลเพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดขึ้นในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จการตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้น ๆ หรือเกิดความท้อถอย การตั้งเป้าหมายขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

2.4.1 ความยาก งานนั้นมีความยากมาก จนกระทั่งบุคคลไม่สามารถมองเห็นหนทางที่จะทำงานสำเร็จได้

2.4.2 ความง่าย งานนั้นมีความง่ายจนเกินไป ทำให้ไม่มีความรู้สึกอยากจะทำงาน

2.4.3 ความมั่นใจ บุคคลขาดความมั่นใจที่จะตั้งเป้าหมายในชีวิต หรือขาดความมั่นใจที่จะตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยาน

2.4.4 ความมุ่งหมายต่ำ ผู้เรียนตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้ต่ำเกินความเป็นจริงหรือต่ำกว่าความสามารถของบุคคล

2.4.5 คำแนะนำ บุคคลมักจะขาดคำชี้แนะอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งความหวังหรือเป้าหมายในชีวิต

3. ความเข้มของแรงจูงใจ

ลักษณะของความเข้มของแรงจูงใจ ในแต่ละบุคคลย่อมจะมีแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับลักษณะดังต่อไปนี้

3.1 การเสริมแรง หมายถึง การส่งเสริมบุคคลอื่นให้แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้น แล้วให้มีความคงทนถาวร หรือเกิดซ้ำ ๆ การเสริมแรงมี 2 ลักษณะ คือ

3.1.1 การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การที่อินทรีย์ได้รับสิ่งเร้า แล้วเกิดพอใจ เช่น การให้รางวัล การชวยยก ชมเชย การเสริมแรงบวกนั้นอาจจะมีผลดีและผลเสีย ฉะนั้น ในเรื่องของการรางวัลจึงมีข้อควรระวังดังนี้

1) การให้รางวัลจะมีผลทำให้บุคคลอื่นให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อต้องการรางวัล หรือยึดติดกับรางวัล

2) ถ้าปราศจากรางวัลแล้วจะมีผลทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดลงอย่างรวดเร็ว

3.1.2 การเสริมแรงทางลบ เช่น การลงโทษ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวด ความอับอาย ความรู้สึกไม่พอใจข้อสังเกตในการใช้การเสริมแรงทางลบคือ

1) การลงโทษจะเป็นการป้องกันมิให้พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นอีกต่อไป

2) การลงโทษอาจจะมีผลทำให้พฤติกรรมอื่นเข้ามาแทนที่

3.2 ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด การที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใด ๆ ได้ดีเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสนใจกับบุคคลนั้นประการหนึ่งถ้าบุคคลไม่มีความสนใจย่อมจะทำให้พฤติกรรมต่าง ๆ ได้ค่อนข้างยาก สาเหตุที่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจได้แก่

3.2.1 ความถนัดหรือพรสวรรค์ เป็นความสามารถที่อยู่ในตัวของบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด ความสนใจลักษณะนี้ถ้าได้รับการสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้องจะทำให้บุคคลสามารถทำงานหรือมีพฤติกรรมที่ดีมีประสิทธิภาพมากที่สุด

3.2.2 ความสำเร็จ เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำให้บุคคลได้หันมาให้ความสนใจในสิ่งที่ตนได้รับความสำเร็จ

แรงจูงใจกับการกีฬา

นักกีฬาแต่ละคนต่างก็มีแรงจูงใจในตัวเองอยู่แล้ว ทั้งแรงจูงใจภายใน และ แรงจูงใจภายนอก มีความสำคัญมากสำหรับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนแต่ละคนที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาในขั้นต่ำไปถึงขั้นสูงสุด ดังนั้นการศึกษาให้เข้าใจถึงกระบวนการจูงใจ แนวคิด และทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยบุคคลได้รับประโยชน์ด้านต่างๆ และส่งเสริมพัฒนาก้าวสู่ความ

เป็นเลิศได้ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2529: 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจ (Motivation) ความตั้งใจ หรือความต้องการของนักกีฬานั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลให้นักกีฬาคนนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม และ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้ว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลน้อย สมานิติ เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดและมีแรงจูงใจมาก

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534: 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าในการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมกับนักกีฬาในความสามารถที่ทำได้ ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึกสอนเป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้ โดยที่ผู้ฝึกสอนบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความเป็นสนุกสนาน มีความท้าทาย และสถานการณ์ฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถยับยั้งฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด
3. ควรจะเพิ่มหรือลดความตื่นเต้น และความอึดเหนี่ยวในการแข่งขันให้เหมาะสมและถูกต้อง โดยใช้วิธี การนั่งสมาธิ หรือการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคน
6. ผู้ฝึกสอนควรจะหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จ หรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ความเชื่อว่าจะได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้รู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอัตตาธิปไตย
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬา โดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อม ที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้

11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา

12. ผู้ฝึกสอนควรจะมี ความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอน และผู้ดูแลความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ฝึกซ้อมจะทำให้ให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว

13. การควบคุมระดับความกังวลใจ และการลดความเครียดในตัวของนักกีฬา

14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 26) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในด้านกีฬาไว้ 3 ประการ

1. แรงจูงใจของคนเริ่มเล่นกีฬา

1.1 สาเหตุของความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพทางกายที่ดีเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการโรคความดันโลหิตสูง มีอาการเจ็บป่วยเรื้อรัง ต้องฟื้นฟูการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียดและลดความวิตกกังวล

1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ต้องการให้คนในกลุ่มยอมรับ เพราะทุกคนในกลุ่มเล่นกีฬา ต้องการยกระดับสภาพของสังคม เพื่อให้มีชื่อเสียงเงินทอง เกียรติยศ และการยอมรับในสังคม

1.4 สาเหตุทางเจตคติ มองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการออกกำลังกายที่จะทำให้สุขภาพดีขึ้น มองเห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกาย

2. แรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบสนุกนานรำเริงกล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุจากสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาแล้วร่างกายเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นได้ สัดส่วนกระดูกกระฉ่าง อารมณ์แจ่มใส และสุขภาพทั่วไปดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ เอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬา อยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬา และสังคมที่อยู่สนับสนุนการเล่นกีฬา

3. แรงจูงใจของคนเล่นกีฬา

3.1 สาเหตุทางปัญหาส่วนตัว เช่น มีโรคที่เป็นปัญหาต่อการออกกำลังกาย ศาสนา และวัฒนธรรมที่ขัดต่อการออกกำลังกาย หรือมีเจตคติขัดต่อการออกกำลังกาย

3.2 สาเหตุจากการจัดกิจกรรม อาจหนักหรือเบาเกินไป หรือได้รับการบาดเจ็บจากกิจกรรมนั้น ตลอดจนการไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

ชาลวซ์ โพรคัลล์ (2532: 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้มีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกต่อภาพลักษณ์ของตน (Self Image) สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่าง ๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปียนต่าง ๆ ทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำหรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่ หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกต่อภาพลักษณ์ของตนนี้คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกที่ว่าตนถูกลบหลู่หรือผูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเอาชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่นระดับการเล่นของตน ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับของหน้าที่การงานและอื่น ๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ดี

อย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจนี้ก็จะเป็แรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ทำให้ตัวเขาต้องฝึกหนักนั่นคือความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้สังคมได้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่น ๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสภาพทางสังคมที่แวดล้อม แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล

รักบี้ฟุตบอล (Rugby Football) หรือเรียกย่อกันว่า รักบี้ เป็นกีฬาชนิดหนึ่งถือกำเนิดขึ้นจากโรงเรียนรักบี้ (Rugby School) ในเมืองรักบี้ ในเขตวอร์วิกเชียร์ ประเทศอังกฤษ เริ่มต้นจากในปี ค.ศ. 1826 ขณะนั้นเป็นการแข่งขันฟุตบอล ภายในของโรงเรียนรักบี้ ซึ่งตั้งอยู่ ณ เมืองรักบี้ ประเทศอังกฤษ ผู้เล่นคนหนึ่งชื่อ วิลเลียม เวบบ์ เอลลิส (William Webb Ellis) ได้ทำผิดกติกาการแข่งขันที่วางไว้ โดยวิ่งอุ้มลูกบอลซึ่งตัวเขาเองไม่ได้เป็นผู้เล่นในตำแหน่งผู้รักษาประตู และได้วิ่งอุ้มลูกบอลไปจนถึงเส้นประตูฝ่ายตรงข้าม เขาจะจงใจหรือไม่ก็ตามแต่ แต่การเล่นที่นอกกลุ่มออกทางของเขาได้เป็นที่พูดถึงอย่างแพร่หลาย ในหมู่ผู้เล่นและผู้ดูจนแพร่กระจายไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ในอังกฤษ โดยเฉพาะในหมู่นักเรียนของโรงเรียนเคมบริดจ์ ได้นำเอาวิธีการเล่นของ นายอีลลิส ไปจัดการแข่งขันโดยเรียกชื่อเกมชนิดใหม่นี้ว่า รักบี้เกมส์ (Rugby Games) ภายหลังจากนั้นก็เป็นที่นิยมเล่นกันมากขึ้น ทั้งได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขการเล่นเรื่อยมาในประเทศอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1823 จึงถือได้ว่า รักบี้ฟุตบอลปกติ อาจทำแต้มด้วยการวางทรย์หรือเตะ รักบี้ฟุตบอลยังเป็นต้นกำเนิดของกีฬาอเมริกันฟุตบอลและแคนาดาเดียนฟุตบอลด้วย (วิกิพีเดีย. 2552: ออนไลน์)

รักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย

แม้จะเริ่มมีการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยมาบ้างแล้วในตอนต้นศตวรรษที่ 20

ที่ราชกรีฑาสโมสรแต่ผู้เล่นที่มักเป็นชาวยุโรปที่พำนักอยู่ในประเทศไทย ต่อมาได้มีการวิวัฒนาการการแข่งขันจากกลุ่มผู้ที่เคยแข่งขันกันเป็นประจำ มาเป็นการแข่งขันระหว่างชาติขึ้นโดยมีการจัดการแข่งขัน ทีมปีนัง กัวลาลัมเปอร์ ไซ่งอน และสิงคโปร์

หลังจากนั้นความนิยม และชื่อเสียงของกีฬาประเภทนี้ได้แพร่หลายเป็นที่รู้จักในหมู่ชาวไทยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้แพร่หลายไปสู่สถาบันอุดมศึกษาและสถาบันเหล่าทัพ ทำให้มีผู้ให้ความสนใจในกีฬาประเภทนี้มากขึ้น จึงได้มีการพิจารณาและมีความเห็นร่วมกันในการที่จะจัดตั้งสถาบันซึ่งทำหน้าที่ในการให้การสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาประเภทนี้อย่างจริงจัง สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ส่งเสริมกีฬาขึ้นในสถาบันการศึกษาระดับโรงเรียน แต่เป็นที่น่าเสียดายที่การส่งเสริมกีฬาขึ้นจำเป็นต้องหยุดชะงักไปด้วยเหตุอันเนื่องมาจากเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ขึ้น เมื่อสงครามโลกยุติลง กีฬารักบี้ฟุตบอลก็กลับมาได้รับความนิยมอีกเมื่อสหราชอาณาจักรได้เข้ามาตั้งฐานทัพอยู่ในประเทศไทย และทีมสโมสรของไทยก็ได้มีโอกาสร่วมแข่งขันกับทีมทหารแห่งสหราชอาณาจักรจากการแข่งขันเหล่านี้ทำให้ทีมของไทยมีประสบการณ์ในกีฬาประเภทนี้มากยิ่งขึ้น

ปี พ.ศ. 2493 ทีมชาติไทยได้ถูกส่งไปฝึกซ้อมและแข่งขันเพื่อหาประสบการณ์เพิ่มเติม ณ ประเทศอังกฤษ เนื่องจากมาตรฐานการเล่นของทีมไทยยังไม่ค่อยดีนัก ทีมไทยได้แข่งขันกับทีมต่าง ๆ ในเขตกรุงลอนดอน รวมทั้งได้มีโอกาสแข่งขันกับทีมของมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด และมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ด้วย การเดินทางไปยังประเทศอังกฤษครั้งนี้พบว่าประสบความสำเร็จและยังเป็นการส่งผลถึงการส่งเสริมให้กีฬารักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยมีโอกาสพัฒนายิ่งขึ้น

ปี พ.ศ. 2497 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานถ้วยรางวัลสำหรับการแข่งขันมีชื่อว่า “ถ้วยวชิราลงกรณ์” เพื่อให้เป็นรางวัลในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลระหว่างทีมประเทศมาเลเซีย และทีมชาติไทย และจนถึงทุกวันนี้ถ้วยรางวัลนี้ก็ยังคงใช้เป็นถ้วยรางวัลสำหรับการแข่งขันดังกล่าว ซึ่งจัดให้มีขึ้นทุก ๆ 2 ปี

นอกจากนั้นทีมชาติไทยยังได้มีโอกาสร่วมการแข่งขันกับทีมนานาชาติอีกหลายทีม เช่น ฮองกง ศรีลังกา สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และทีมผสมของมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด และเคมบริดจ์ รวมทั้งทีมของ สก็อตแลนด์ด้วย

ปี พ.ศ. 2511 สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้มีโอกาสเข้าร่วมเป็นสมาชิกในการก่อตั้งสมาพันธ์รักบี้แห่งเอเชีย (ARFU) และทีมรักบี้ฟุตบอลของประเทศไทยก็ได้เข้าร่วมแข่งขันเป็นครั้งแรก ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2512 แต่การแข่งขันครั้งนี้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากนักกีฬาของไทยไม่เคยชินกับสภาพอากาศหนาวและมีหิมะตกอย่างหนัก

เดือนมกราคม พ.ศ. 2513 ประเทศไทยได้จัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลแห่งเอเชีย ครั้งที่ 2 (ARFU) ขึ้นที่กรุงเทพฯ มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 7 ทีม ประเทศไทยได้รับความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยมีทีมจากประเทศญี่ปุ่นได้รับรางวัลชนะเลิศ

ต่อจากนั้น ประเทศไทยก็ได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลแห่งเอเชีย ครั้งที่ 3, 4, 5 และ 6 ซึ่งจัดให้มีการแข่งขันขึ้นที่ฮ่องกง โคโลัมโบ กรุงโซล และกรุงกัวลาลัมเปอร์ ในปี พ.ศ. 2515, 2517, 2519 และ 2521 ตามลำดับ พ.ศ. 2523 ที่ได้หวั่น พ.ศ. 2525 ที่สิงคโปร์ พ.ศ. 2527 ที่ญี่ปุ่น และประเทศไทยได้รับเป็นเจ้าภาพอีกครั้งเมื่อ พ.ศ. 2529 และในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2531 จัดที่ประเทศฮ่องกง

ประเทศต่าง ๆ สนใจขอมาร่วมการแข่งขันในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ทีมที่มาแข่งขันกับไทย คือ ทีมจากประเทศแซมเบีย นิวซีแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน สหรัฐอเมริกา และแคนาดา สำหรับทีมจากสหราชอาณาจักร มีทีมลอนดอนเวสต์ ทีมต่าง ๆ ที่มาเล่นกับเราต่างก็ได้ช่วยส่งเสริมกีฬารักบี้ในประเทศไทยเป็นอย่างดี โดยเฉพาะตั้งแต่ พ.ศ. 2523 ได้มีทีมที่มีชื่อเสียงของโลกจากสหราชอาณาจักรหลายทีมเดินทางเข้ามาเพื่อเล่นกับทีมชาติไทย เช่น ทีมวาสปส์คาร์ตีฟ ฮาร์ลควิน เคมบริดจ์ เวสมินสเตอร์ฮอสปีตัล บาร์ และนอตติงแฮม

ประเทศไทยยังได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันรักบี้ 7 คน นานาชาติ ทุกครั้งที่ฮ่องกงได้จัดขึ้นทุกปี ซึ่งมีทีมจากนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย ตองก้า ฟิจิ เกาหลี อาร์เจนตินา ญี่ปุ่น ฮ่องกง มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย แคนาดา สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร และศรีลังกา เข้าร่วมการแข่งขัน

พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2520 กีฬารักบี้ฟุตบอลได้ถูกบรรจุเข้าในโปรแกรมการแข่งขันซีเกมส์ ครั้งที่ 8 และ 9 ซึ่งการแข่งขันทั้ง 2 ครั้งนี้ ประเทศไทยได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันทั้งสองครั้ง

ถึงแม้กีฬารักบี้ฟุตบอลจะได้มีการพัฒนาเรื่อยมาก็ตาม แต่ถ้าเปรียบเทียบกับกีฬาประเภทอื่น เช่น ฟุตบอล หรือเทนนิส แล้วก็นับได้ว่ายังเป็นรองกีฬาเหล่านั้น แต่ในปีที่ผ่านมา สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมมากยิ่งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างค่านิยมและเพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงให้ประชาชนทั่วไป ได้รู้จักและนิยมในกีฬาประเภทนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชนไทย โดยทางสมาคมได้ฝึกฝนให้เยาวชนที่สนใจได้มีโอกาสศึกษาและเรียนรู้กฎระเบียบการเล่นที่ถูกต้อง สำหรับแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมกีฬาประเภทนี้ คือการจัดให้มีการแข่งขันในระดับโรงเรียนจากประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียนขึ้น คือ มาเลเซีย สิงคโปร์ ใต้หวัน ศรีลังกา และประเทศไทย และเมื่อไม่นานมานี้ก็ได้มีการพิจารณาเห็นควรให้มีการแข่งขันมินิรักบี้ขึ้น และประสบความสำเร็จได้รับความนิยมเรื่อยมา

นอกจากนั้นสมาคมฯ ยังได้จัดรายการโทรทัศน์เพื่อเผยแพร่กีฬาประเภทนี้ให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้นโดยนำเสนอรายการแข่งขันระหว่างทีมที่มีชื่อเสียงของโลก เช่น จากยุโรป นิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย โดยมีผู้ที่มีความรู้ในกีฬาประเภทนี้เป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกฎระเบียบวิธีการเล่น เพื่อให้ผู้ชมได้มีความรู้และเข้าใจและอยากติดตามการถ่ายทอด ซึ่งรายการนี้ก็ได้รับความนิยมแพร่หลาย

เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2523 สมาคมฯ ได้รับการสนับสนุนจากบริติชเคาน์ซิลในประเทศไทย ในการจัดโครงการอบรมผู้สอนกีฬารักบี้ฟุตบอลขึ้นโดยได้เชิญ นายปีเตอร์ วอร์พิลล์ ซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ให้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งการอบรมมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เกี่ยวกับการเล่นและกติกาสากล นอกจากนี้ บริติชเคาน์ซิล ยังได้ให้การสนับสนุน โดยส่งนายโคลน์ นอร์ลิ่ง ซึ่งเป็นกรรมการตัดสินที่มีชื่อเสียงของโลก ผู้หนึ่งมาสาธิตการตัดสิน นายอลัน แบล็ค ผู้ฝึกสอน พร้อมทั้งกรรมการผู้ตัดสินอีกจำนวนหนึ่ง นายปีเตอร์ วอร์พิลล์ เป็นผู้จัดระบบ การอบรมซึ่งได้รับความชื่นชมจากผู้สนใจอย่างมาก นอกจากนี้โครงการอบรมแล้วสมาคมฯ ยังได้จัดส่งกรรมการของสมาคมฯ 3 คน เดินทางไปยังเมืองคาดีฟฟ์ ประเทศอังกฤษเพื่อเข้าร่วมโครงการอบรมผู้ฝึกสอนและการเป็นกรรมการตัดสิน ซึ่งโครงการนี้ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากสมาคมนักกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย (สมาคมนักกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2550: ออนไลน์)

ความนิยม และชื่อเสียงของกีฬารักบี้ฟุตบอล ได้แพร่หลายเป็นที่รู้จักมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ขยายสู่โรงเรียน สถาบันอุดมศึกษา สถาบันเหล่าทัพ และสโมสรต่างๆ จนเป็นการแข่งขันระหว่างชาติตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ดำเนินการจัดตั้งสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์ หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง และอนุญาตให้ใช้คำว่า "แห่งประเทศไทย" ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ในวันที่ 21 เมษายน 2531 (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2548: ออนไลน์)

รักบี้ฟุตบอลหญิง

รักบี้หญิงในวันนี้มีสมาชิกของสหพันธ์รักบี้นานาชาติ (International Rugby Board) มากกว่า 80 ประเทศที่มีการเล่นรักบี้หญิง นับว่าเป็นความเจริญเติบโตที่รวดเร็ว เมื่อเทียบกับกีฬาชนิดอื่น

ในประเทศไทยทราบว่ามีการเล่นกีฬารักบี้หญิงมานานแล้ว แต่ขาดความต่อเนื่องจนกระทั่งได้กลับมาในยุคปัจจุบันเมื่อ พ.ศ. 2540 กีฬารักบี้หญิงได้กลับมาอย่างจริงจัง โดยมีจุดเริ่มต้นจากสมาคมนักกีฬารักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ให้โอกาสแก่ผู้หญิง ในการจัดการ

แข่งขันในรายการรักบี้ 7 คน หาดใหญ่นานาชาติ พ.ศ. 2540 โดยมีทีมจากฮ่องกงและไทย 3 ทีม คือ ทีมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ทีมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา และทีมมหาวิทยาลัยรังสิต เข้าร่วมแข่งขัน หลังจากนั้นก็ได้จัดการแข่งขันมาทุกปี โดยมีทีมจากประเทศสิงคโปร์เข้าร่วมด้วย นอกจากนี้สมาคมฯยังได้จัดการแข่งขันรักบี้ 7 คนหญิงในรายการรักบี้ 7 คน ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทยด้วยธนาคารทหารไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา และมีการจัดการแข่งขันรักบี้ 15 คนหญิงซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทยประเภทอายุไม่เกิน 15, 17, 19 ปี และทั่วไป ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา และยังมีจัดการแข่งขันรักบี้ 7 คนหญิง ซึ่งถ้วยพลเอกธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา รวมถึงการแข่งขันรักบี้ 7 คนหญิงนานาชาติรายการบางกอกเซเว่นส์ เป็นประจำทุกปี

ในส่วนของการแข่งขันในระดับนานาชาติ สมาคมได้ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ดังนี้

- Hong Kong Women's Rugby Sevens ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ถึงปัจจุบัน
- Asian Women's Rugby sevens Championship ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-ปัจจุบัน
- เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันรักบี้ 15 คนหญิงรอบคัดเลือกชิงชนะเลิศของโลกโซนเอเชีย เมื่อปี พ.ศ. 2548 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี
- การสนับสนุนส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรักบี้ 7 คนกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 1 ปี พ.ศ. 2547 ณ กรุงเทพมหานคร

ปัจจุบันสมาคมได้ส่งเสริมและพัฒนากีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการให้โอกาสแก่นักกีฬาในการแข่งขันกีฬาระดับชาติโดยผลักดันให้บรรจุกีฬารักบี้หญิง 7 คน ไว้ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 34 ปี พ.ศ. 2547 ณ จังหวัดราชบุรี และการแข่งขันในกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดลำปาง รวมทั้งการแข่งขันในกีฬาเยาวชนนักศึกษาแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2550 ณ จังหวัดมหาสารคาม และการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งประเทศไทยรับเป็นเจ้าภาพ ก็ได้บรรจุกีฬารักบี้หญิง 7 คน ไว้ในรายการแข่งขันด้วย (ประวัติ หงส์แสนยาธรรม. 2552: ออนไลน์)

ประวัติกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทย เยาวชนจึงควรได้รับการศึกษา อบรม และฝึกฝนให้เจริญงอกงามทั้งในทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับเยาวชนไว้อย่างชัดเจนในแผนพัฒนาเยาวชนแห่งชาติ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ซึ่งจะเป็นหนทางในการพัฒนาคุณภาพของเยาวชนไทยให้มีความเพียบพร้อมทุกด้าน

จากการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในเรื่องนี้อย่างแน่ชัด คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2527 เห็นชอบและอนุมัติให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม การกีฬาของชาติไทยให้ขยายไปทั่วประเทศและเน้นถึงสุขภาพพลามัย ปลูกฝังให้เยาวชนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีระเบียบวินัย และที่สำคัญยิ่งเพื่อเป็นแผนรองรับการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ทำให้เกิดนักกีฬาทีมชาติต่อไป

การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1 จังหวัดนครราชสีมา ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติในครั้งแรก ซึ่งกำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 26 เมษายน 2528 ถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2528 โดยมีนายสมบุญ ทรัพย์วิเศษ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา เป็นประธานกรรมการจัดการแข่งขัน มีการแข่งขันกีฬารวม 7 ประเภท คือ กรีฑา บาสเกตบอล มวยสากลสมัครเล่น ฟุตบอล เซปักตะกร้อ วายน้ำ และวอลเลย์บอล มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 10 เขต จำนวน 1,542 คน รวมนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ทั้งสิ้น 1,542 คน

ส่วนการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 ซึ่งเป็นครั้งล่าสุด จังหวัดกาญจนบุรี ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 โดยกำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 15 - 26 มีนาคม 2552 โดยมี นายเรวัตศักดิ์ มหาวิจิตรชัยมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี เป็นประธานกรรมการจัดการแข่งขัน ใช้ชื่อในการจัดการแข่งขันว่า "กาญจนบุรีเกมส์" มีการแข่งขันกีฬารวม 31 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา วายน้ำ กอล์ฟ กอล์ฟดี ลีลาส เรือพาย จักรยาน ตะกร้อ เทควันโด เทนนิส เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล แบดมินตัน เปตอง ฟุตบอล แฮนด์บอล มวยไทยสมัครเล่น มวยสากลสมัครเล่น มวยปล้ำ ยกน้ำหนัก ยิงปืน ยิมนาสติก ยูโด รักบี้ฟุตบอล โบว์ลิง วอลเลย์บอล สกูเอร์ หมากล้อม คาราเต้-โด วูซู เครื่องบินเล็กบังคับวิทยุ มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 5 ภาค จำนวน 8,246 คน รวมนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ทั้งสิ้น 10,357 คน (ธนเทพ. 2552: ออนไลน์)

และในครั้งล่าสุดจะจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 ณ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยกำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 19 - 30 มีนาคม 2553 ใช้ชื่อในการจัดการแข่งขันว่า "มะขามหวานเกมส์"

ส่วนครั้งต่อไปคือ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ณ จังหวัดอุดรธานี โดยกำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 20 - 31 มีนาคม 2554 ใช้ชื่อในการจัดการแข่งขันว่า "อุดรธานีเกมส์"

การแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล 7 คน ทีมหญิง ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 ณ จังหวัดลำปาง “นครลำปางเกมส์” ระหว่างวันที่ 19 – 30 มีนาคม 2549 ได้บรรจุการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล ประเภท 7 คน ทีมหญิง ไว้เป็นครั้งแรก มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 12 ทีม ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี ราชบุรี จันทบุรี ลพบุรี ร้อยเอ็ด นครราชสีมา นครพนม ชัยภูมิ สุราษฎร์ธานี กระบี่ เชียงราย และ พิษณุโลก ผลการแข่งขันปรากฏว่า เหรียญทอง คือ ปทุมธานี เหรียญเงิน คือ ชัยภูมิ และเหรียญทองแดง คือ ร้อยเอ็ด และ สุราษฎร์ธานี

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23 ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี “คนดีเกมส์” ระหว่างวันที่ 20 – 30 มีนาคม 2550 ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 12 ทีม ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี สมุทรปราการ จันทบุรี ลพบุรี ราชบุรี ร้อยเอ็ด นครราชสีมา สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ น่าน และ พิษณุโลก ผลการแข่งขันปรากฏว่า เหรียญทอง คือ สุราษฎร์ธานี เหรียญเงิน คือ นครราชสีมา และเหรียญทองแดง คือ ปทุมธานี และลพบุรี

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี “ดอกบัวเกมส์” ระหว่างวันที่ 19 – 29 มีนาคม 2551 ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 12 ทีม ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี สมุทรปราการ อ่างทอง เพชรบุรี อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด นครราชสีมา สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ เชียงราย และ พิษณุโลก ผลการแข่งขันปรากฏว่า เหรียญทอง คือ ปทุมธานี เหรียญเงิน คือ สุราษฎร์ธานี และเหรียญทองแดง คือ นครราชสีมา และอ่างทอง

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25 ณ จังหวัดกาญจนบุรี “กาญจนบุรีเกมส์” ระหว่างวันที่ 15 – 26 มีนาคม 2552 ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 12 ทีม ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี สมุทรปราการ อ่างทอง นครปฐม เพชรบุรี กาญจนบุรี ร้อยเอ็ด นครราชสีมา สุราษฎร์ธานี กระบี่ น่าน และ พิษณุโลก ผลการแข่งขันปรากฏว่า เหรียญทอง คือ ปทุมธานี เหรียญเงิน คือ พิษณุโลก และเหรียญทองแดง คือ นครราชสีมา และ อ่างทอง

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 ณ จังหวัดเพชรบูรณ์ “มะขามหวานเกมส์” ระหว่างวันที่ 19 – 30 มีนาคม 2553 ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 12 ทีม ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา อ่างทอง เพชรบุรี นครปฐม ร้อยเอ็ด นครราชสีมา สุราษฎร์ธานี แพร่ น่าน และ พิษณุโลก ผลการแข่งขันปรากฏว่า เหรียญทอง คือ นครราชสีมา เหรียญเงิน คือ สุราษฎร์ธานี และเหรียญทองแดง คือ เพชรบุรี และ นครปฐม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เอิร์ลลี่ (Early. 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและการศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นตัววัดลักษณะการปรับตัว ขึ้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับตัวความประพฤติ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬากรีฑาประเภทลู่ นักกีฬาฮอกกี้ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นกีฬา และผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างการปรับตัว ขึ้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้ม แต่ไม่มีนักกีฬาประเภททีม และพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำ มีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ไวท์ (White. 1990: 155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยา และแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ เป็นนักกีฬาหญิงของมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์นที่ประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐาน ซึ่งมี 3 ตอน คือ ประสพการณ์ทางการกีฬา ความคิดเห็นส่วนตัว และระดับความสนใจทางสังคม จุดสนใจของการศึกษาในขั้นต้นเป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้าน คือ ความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือ และการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาความสามารถทางกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับ การพัฒนาทางการกีฬา ผลของการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาที่มีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่า การจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูงเขาก็ยัง

เห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

เฟรดเดอริค (Frederick. 1991: 1689) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของการเข้าร่วม และสภาพจิตใจที่แสดงออกมาในขอบเขตของ กิจกรรมทางกาย ลักษณะสภาพจิตใจที่แสดงออกมา เช่น การยกย่องตนเอง ความหดหู่ ความกังวลสภาพความเป็นจริงของตนเอง และความมีชีวิตชีวา โดยยึดตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจของ เดซี และไรอัน (Deci; & Ryan. 1985) ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง สิ่งแรกเป็นการกระทำที่เชื่อมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา สิ่งที่สองคือ การวัดผลวิธีใหม่ 2 วิธี ที่สร้างขึ้น ตัวแปรในการศึกษาคั้งนี้ คือ มีเหตุจูงใจในการเข้าร่วมและการวัดความมีชีวิตชีวา กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ กลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน ผลของการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อย คือ แรงจูงใจภายใน ความสามารถ และความสัมพันธ์ของร่างกาย มีการตั้งสมมุติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ค้นพบ ระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุจูงใจในการเข้าร่วม พบว่า ความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วม ผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชายในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ในแรงจูงใจด้านความสามารถ แรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นตัวแปรโดยกิจกรรมกลุ่มซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มกีฬาบุคคล กลุ่มสุขภาพ และสมรรถภาพ และกลุ่มกีฬาประเภททีม กลุ่มสุขภาพ และสมรรถภาพมีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกายสูงกว่ากิจกรรมกลุ่มอื่น ๆ การศึกษาทางด้านสภาพจิตใจ ความมีชีวิตชีวา พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยกย่องตนเองและความกังวลใจ การศึกษาชี้ให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญแสดงว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญ

มิทเชลล์ (Mitchell. 1992: 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในและสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจสอบพิสูจน์ระดับของแรงจูงใจภายนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ ความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับปานกลางโดยให้คำตอบแบบสอบถาม จากการศึกษาวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนพลศึกษา พบว่าพัฒนาขึ้น และการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้นคือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่า ระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

คารุสซานู และโรเบิร์ตส (Karussanu; & Roberts. 1995: 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาบทบาทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจน และบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐานแบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงจูงใจภายใน ประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะทำให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอน โฟร์แฮนด์ แบคแฮนด์ และวอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ได้ดี แต่ในทางชี้แนะและสาธิต การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้ โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะ และช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

อมอเรส และฮอร์น (Amorase; & Horn. 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน ผลวิเคราะห์พบว่า ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

ฮอล และเออร์เลส (Hall; & Earles. 1995: 57) ได้ศึกษาเรื่องดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นระดับความสนใจและความสำเร็จของการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับความสนใจและความสำเร็จในกีฬา การวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยหลักที่ว่านักกีฬาสามารถมีสิทธิ์เลือกที่จะเข้าร่วมเล่นกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าถึงแรงจูงใจของเด็กต่อกิจกรรมพลศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11-15 ปี ซึ่งลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมายสภาพบรรยากาศของห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความเชื่อเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า ช่วงชี้แนะและหลักการต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายที่การฝึกฝนนั้นเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจและสนุกสนานที่สุด ทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อว่า ความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จด้วย

จากการศึกษายังพบอีกว่า ช่วงที่นักกีฬาจำเป็นต้องแสดงออกนั้นเป็นช่วงที่นักกีฬาเบื่อหน่ายที่สุด และมีความเชื่อว่าความสามารถและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบให้แสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ลู และ กิลล์ (กิวรรธน์ นุชอร่ามเนตร. 2552: 19; อ้างอิงจาก Lu; & Gill. 1996: Abstract) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาของกีฬาระดับนักเรียนในประเทศไต้หวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจถึงเหตุผลโดยทั่ว ๆ ไปของนักกีฬาระดับเยาวชนของประเทศไต้หวันที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาระดับนักเรียนจำนวน 542 คน มีอายุตั้งแต่ 15-25 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการวัดแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลที่สำคัญที่สุดที่นักกีฬาระดับนักเรียนของไต้หวันเลือกเล่นกีฬา คือ เพื่อความสนุก สนุก ความชอบในกีฬา เพื่อสร้างความคิดค้นให้กับตนเอง เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีเหตุผลอื่นๆ อีก เช่น เรื่องของปัญหาทางด้านสุขภาพ ได้แก่ การบาดเจ็บ ความเจ็บป่วย ความไร้สมรรถภาพทางกาย เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอีกอย่างหนึ่ง คือ เรื่องรางวัล ทุนการศึกษา โอกาสในการเรียนและการงานที่ดีกว่า เหตุผลอื่นที่สำรวจและวิเคราะห์ออกมา คือ ความแตกต่างขั้นพื้นฐานของนักกีฬา ในเรื่องของ เพศ อายุ ทักษะพื้นฐาน การให้ความสำคัญในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่าเรื่องของเพศและอายุ เมื่อนำเอาแรงจูงใจของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงมาเปรียบเทียบปรากฏว่า นักกีฬาชายจะมีแรงจูงใจภายในมากกว่านักกีฬาหญิง ในขณะที่นักกีฬาหญิงที่มีอายุเกิน 23 ปีมีแรงจูงใจภายในมากกว่านักกีฬาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

วินเซนต์ และชาร์ลส์ (Vincent; & Charles. 1997: A-109) ได้ศึกษาแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 52 คน นักกีฬาหญิง 46 คน โดยการใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมเพราะต้องการความสนุกสนาน ปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น และการมีเพื่อน นักกีฬาชายที่เข้าร่วมเพราะต้องการมีสมรรถภาพร่างกายที่ดี ตามแบบฉบับของนักกีฬาฟุตบอล ตรงกันข้ามกับนักกีฬาหญิงไม่ได้สนใจเรื่องสมรรถภาพร่างกายหรือเรื่องของชัยชนะมากไปกว่าเรื่องของกรมีเพื่อนในทีม

ซัลกูเอโร และคณะ (Salguero; et al. 2004: 249-299) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬาว่ายน้ำชาวสเปน จำนวน 428 คน ประกอบด้วยนักกีฬาชาย 204 คน และนักกีฬาหญิง 224 คน อายุระหว่าง 8 – 22 ปี แบ่งการรับรู้ความสามารถของนักกีฬาออกเป็น 3 ระดับ คือ ต่ำ กลาง และสูง โดยใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม (The Participation Motivation Inventory; PMI)

มีจำนวนข้อคำถามที่เป็นเหตุผลสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 32 ข้อ แต่ละข้อให้คะแนนแบบประเมินค่า 3 ระดับ ดังนี้ 3 เท่ากับ สำคัญ 2 เท่ากับ มีความสำคัญบ้าง และ 1 เท่ากับ ไม่สำคัญ โดยแบบสอบถามนี้ถูกแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านความสนุกหรือสัมพันธ์ภาพ ด้านการแข่งขันหรือทักษะ ด้านบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเอง ด้านการแข่งขันหรือทักษะ ด้านบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเอง ด้านการเข้าร่วมเป็นสมาชิก (Affiliation) ด้านสถานภาพ (Status) ด้านการปลดปล่อยพลังงาน และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถทางกาย (The Perceived Physical Ability Scale : PPA) จำนวน 10 ข้อ มี 6 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด จนถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการแข่งขันหรือทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุดในกลุ่ม (ระดับของการรับรู้) รองลงมาเป็นด้านเพื่อสุขภาพ นักกีฬาที่มีการรับรู้ความสามารถระดับสูงมีค่าเฉลี่ยของ PPA สูงกว่ากลุ่มที่อยู่ระดับกลางและระดับต่ำในทุกด้านของแรงจูงใจ และพบความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกับการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬา 6 ด้าน ยกเว้นด้านความสนุกหรือด้านสัมพันธ์ภาพ แรงจูงใจระหว่างชายกับหญิงมีความแตกต่างในด้านเพื่อความสนุกหรือสัมพันธ์ภาพ ด้านบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเอง และด้านสถานภาพ

เจนนิเฟอร์ (Jennifer. 2005: 839) ได้ศึกษาเรื่องการเทียบเทียบแรงจูงใจภายในระหว่างนักกีฬาระดับเยาวชน 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่าสำหรับตัวบุคคลแล้ว เพื่อที่จะเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวใหม่ ซึ่งคาดหวังไว้ว่า พวกเขาจะไม่เพียงแต่บรรลุระดับของความเข้าใจเฉพาะด้าน (เช่น กระบวนการรับรู้) แต่พวกเขาจะยังต้องทะนุบำรุง / รักษา ระดับของความสนใจหรือความกระตือรือร้น สิ่งต่อไปนี้ก็คือ การศึกษาเปรียบเทียบที่ได้รับการออกแบบมาประเมินผลกระทบของคำสั่งในเรื่องแรงจูงใจภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอันดับรองลงมาเพื่อกำหนดว่าแรงจูงใจภายในที่ได้มาจากแบบสอบถามที่มีพื้นฐานทางด้านทัศนคติที่แตกต่างกันในกลุ่มของผู้เล่นสก็อตก็ส่วนน้อยที่ได้รับการฝึกสอนถึงเรื่องมโนคติ (ความคิด) และการยอมให้มีการตรวจเช็คร่างกายกับกลุ่มของผู้เล่นสมาคมนักกีฬาสก็อตที่ไม่อนุญาตให้มีการตรวจเช็คร่างกายหรือไม่ แม้ว่าผลลัพธ์ต่าง ๆ ได้บ่งชี้ว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในส่วนแรงจูงใจภายในระหว่างสองกลุ่มดังกล่าว นักวิจัยได้แนะนำว่า การศึกษาวิจัยต่าง ๆ ในอนาคตควรพิจารณาบันทึกต่าง ๆ มากมายและอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีให้ ซึ่งบางอย่างก็รวมถึงพลังงานของทีม ตารางการเล่นและการฝึกซ้อม จำนวนของเวลาที่ใช้เล่น วิธีการของคำสั่งเช่นเดียวกับโครงสร้างต่าง ๆ ทางจิตวิทยา เช่น ความคิดที่สะท้อนตนเอง การบรรลุนิติภาวะด้านการรับรู้ อายุ และเรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคม

งานวิจัยในประเทศ

พิชัย ผิวคราม (2533: 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นนักกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา จำนวน 400 คน เป็นนักกีฬาหญิง 148 คน และนักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจสุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัวและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย คือ รายได้และผลประโยชน์เกื้อกูล และโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน

สุรีย์ พันธุ์รักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยการร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพและสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ประจำปี พ.ศ.2541 ซึ่งเป็นระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักจักรยานเสือภูเขาทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน คือด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง
2. นักจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง
3. นักจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไป มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

กฤษฏา จุลชาติ (2543: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาอล์ฟ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิง ประชาชนชาย ประชาชนหญิง ที่เล่นกอล์ฟ ณ สนามฝึกซ้อม ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 สนาม กลุ่มตัวอย่างสนามละ 100 คน รวมจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. เยาวชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เยาวชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และมีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสุขภาพและอนามัย

3. ประชาชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสุขภาพและอนามัยและมีแรงจูงใจระดับน้อย คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดย สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

1. ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

2. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่า

ร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

4. ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

กนกวรรณ สารจันทร์ (2545: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 จำนวน 234 คน เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย 130 และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. กีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านรายได้และผลประโยชน์

ภาณุพันธ์ คุ้มวงศ์ดี (2546: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนประจำปี 2546 จำนวน 12 ทีม 216 คน โดยการสามแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที และสถิติเอฟ ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี มีแรงจูงใจภายในมากกว่าภายนอก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22

2. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างตัวจริงกับตัวสำรอง ไม่แตกต่างกัน

3. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างที่มีเป้าหมายในการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .25

4. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีจุดมุ่งหมายในการเล่นฟุตบอลต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไตรลักษณ์ คำนิล (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจของนักกีฬาบวชสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นและเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ทั้ง 6 ด้าน ระหว่างนักกีฬาบวชสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาบวชสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และเปรียบเทียบแรงจูงใจทั้ง 6 ด้าน โดยใช้สถิติ ไค-สแควร์ (Chi-Square) และกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจของนักกีฬาบวชสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬาบวชสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. แรงจูงใจของนักกีฬาบวชสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬาบวชสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของเอกชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ทั้ง 6 ด้าน ระหว่างนักกีฬาบวชสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน

3.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างนักกีฬาบวชสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัย ของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05

3.2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3.4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นด้านบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3.5 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นด้านเกียรติยศชื่อเสียงระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3.6 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ประยุกต์ แก้วสุข (2548: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ จำนวน 234 คน ผลการศึกษาพบว่า

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.52 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 20.98 ระดับมาก ร้อยละ 19.66 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.79 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.05

ด้านสุขภาพและอนามัยนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.37 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 18.75 ระดับน้อย ร้อยละ 17.79 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.58 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.15

ด้านรายได้และผลประโยชน์ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.24 รองลงมา คือระดับมาก ร้อยละ 19.87 ระดับน้อย ร้อยละ 14.96 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.35 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.58

ด้านเกียรติยศชื่อเสียงนักเรียนที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 21.12 ระดับน้อย ร้อยละ 15.14 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 12.39 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.54

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.63 รองลงมาคือ ระดับน้อย ร้อยละ 15.08 ระดับปานกลาง ร้อยละ 13.98 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.49 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.82

เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง ของโรงเรียนกีฬาที่เปิดสอนกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 200 คนเป็นชาย 95 คน และหญิง 105 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .92 ประกอบด้วยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก 7 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากนี้มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านสุขภาพและอนามัย

2. นักกีฬาชาย มีแรงจูงใจเฉลี่ยในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง นอกจากนี้มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านรายได้และผลประโยชน์

3. นักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเท่ากันทั้ง 7 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. เมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ นัก เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถนกร มีคำ (2549: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสรในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักว่ายน้ำน้ำสังกัดสโมสรต่าง ๆ จำนวน 38 สโมสร ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 190 คน เป็นนักว่ายน้ำน้ำหญิง 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า

1. นักว่ายน้ำน้ำอายุไม่เกิน 16 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ, ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง, ด้านสุขภาพ, ด้านรายได้และผลประโยชน์, ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 72.3, 86.1, 90.2, 80.0 และ 82.2 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. นักว่ายน้ำน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี เพศชาย มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ, ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง, ด้านสุขภาพ, ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 90.9, 80.9, 92.8, 84.8 และ 84.9 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

3. นักว่ายน้ำน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี เพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ ด้านความรัก, ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 90.6 , 80.9 , 85.2 , 71.2 และ 77.3 ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

กิตติศักดิ์ มีเจริญ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7 รอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร จำนวน 350 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62, 39.46, 39.14, 38.20 และ 35.79 ตามลำดับ

2. นักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.56, 43.10, 41.08, 40.62 และ 35.71 ตามลำดับ

3. นักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอล ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.46, 38.72 และ 36.30 ตามลำดับ และสำหรับด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 69.54 และ 38.86 ตามลำดับ

จิตรัตตา รัตนธีวัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย รวมทั้งสิ้นจำนวน 242 คน ชายจำนวน 142 คน หญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91 แบบสอบถามดังกล่าว ประกอบด้วยแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านสุขภาพและพลานามัย (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ และ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพลานามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92, 4.21, 3.85 และ 4.02 ตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย พบว่า

2.1 นักกีฬามวยปล้ำระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ที่มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักกีฬามวยปล้ำที่ระดับอายุต่ำกว่า 12 ปี อายุ 12 – 18 ปี และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน

อังคณา บุญเสมอ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำนวน 198 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62, 47.35, 41.41, 41.82, 47.51, 39.98 และ 36.87 ตามลำดับ

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.13, 47.74, 39.01 และ 50.83 ตามลำดับ และ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.43, 39.01 และ 38.15 ตามลำดับ

3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านความรักความถนัด และความสนใจ และด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.34 และ 45.51 ตามลำดับ และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับ

ความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.00, 43.59, 47.31, 41.34 และ 40.25 ตามลำดับ

ธรรมรัตน์ ธนพวงศันธา (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา ยูโดในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา ยูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา ยูโดที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 รวมทั้งสิ้น จำนวน 324 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .91 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 6 ด้าน คือ (1) ด้านความทะเยอทะยาน (2) ด้านความกระตือรือร้น (3) ด้านความกล้าเสี่ยง (4) ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง (5) ด้านการวางแผน และ (6) ด้านการมีเอกลักษณ์เฉพาะตน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา ยูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านความทะเยอทะยาน ด้านความกระตือรือร้น ด้านความกล้าเสี่ยง และด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ในภาพรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการวางแผน และด้านความมีเอกลักษณ์เฉพาะตน ในภาพรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬา ยูโดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ตามตัวแปรเพศ พบว่า นักกีฬา ยูโดชายและนักกีฬา ยูโดหญิง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบผลการแข่งขัน พบว่า นักกีฬา ยูโดที่ประสบความสำเร็จ และนักกีฬา ยูโดที่ไม่ประสบความสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาญยุทธ รัตนมงคล (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา บาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 รวมทั้งสิ้นจำนวน 200 คน เป็นชายจำนวน 100 คน เป็นหญิงจำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจโดยรวม ของการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด ด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D. = 0.49)

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

2.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ นักกีฬาบาสเกตบอลที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ด้านความรัก ความสนใจ และความถนัด แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างตัวแทนภาค นักกีฬาบาสเกตบอลตัวแทนแต่ละ... มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ไม่แตกต่างกัน

จิรวรรณ นุชอร่ามเนตร (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 และระหว่างกลุ่มเยาวชนอายุ 15 – 16 ปี อายุ 17 – 18 ปี และ 19 – 20 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนที่มาเล่นกีฬาฟุตบอลในลานกีฬาพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 จำนวน 400 คน ได้มาจากการสุ่มแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเอฟ (F-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนที่มาเล่นกีฬาฟุตบอลในลานกีฬาพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.75

2. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 เมื่อจำแนกตามรายด้าน พบว่ามีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม ด้านผลตอบแทน และด้านความท้าทาย อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.37, 4.38, 4.06, 3.94 และ 4.36 ตามลำดับ

3. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 จำแนกตามอายุ พบว่า เยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี , อายุระหว่าง 17 – 18 ปี

และอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.92, 4.16 และ 4.34 ตามลำดับ โดยทุกกลุ่มอายุมีแรงจูงใจทุกด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกัน ยกเว้น เยาวชนที่อายุ 19 – 20 ปี ที่มีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.51

4. เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี, อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ทุกกลุ่มอายุมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศรัณย์ สุวรรณษา (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาอิมมูนาสติกของนักกีฬาอิมมูนาสติกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาอิมมูนาสติกของนักกีฬาอิมมูนาสติกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาอิมมูนาสติกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 86 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 38 คน นักกีฬาหญิง จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบทดสอบค่าเอฟ (F - test) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาอิมมูนาสติกของนักกีฬาอิมมูนาสติกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านแรงจูงใจภายในและภายนอก มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาอิมมูนาสติกของนักกีฬาอิมมูนาสติกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37

- 2.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ นักกีฬาอิมมูนาสติกที่เพศต่างกัน พบว่ามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาอิมมูนาสติกของนักกีฬาอิมมูนาสติก ด้านแรงจูงใจภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- 2.2 เปรียบเทียบระหว่างอายุ นักกีฬาอิมมูนาสติกที่อายุต่างกัน พบว่ามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาอิมมูนาสติกของนักกีฬาอิมมูนาสติก ด้านแรงจูงใจภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุรศักดิ์ สิงห์สา (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาเรือพายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 285 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 191 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ

เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรักความสนใจ, ด้านสุขภาพความแข็งแรง, ด้านความทะเยอทะยาน, ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง, และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรักความสนใจ, ด้านสุขภาพความแข็งแรง, ด้านความทะเยอทะยาน, ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31, 4.38, 4.43, 4.39 และ 4.25 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างเพศ โดยรวม นักกีฬาเรือพายชายมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.26 และ 0.31 ตามลำดับ และนักกีฬาเรือพายหญิงมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.41 และ 0.27 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า นักกีฬาเรือพายชายและนักกีฬาเรือพายหญิงมีแรงจูงใจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความรักความสนใจ, ด้านสุขภาพความแข็งแรง, และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างประเภทการแข่งขัน โดยรวมมีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.32 และ 0.32 ตามลำดับ และนักกีฬาเรือพายที่เล่นกีฬาเรือพายประเภทเรือสากล มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.30 และ 0.29 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายประเภทเรือไทย และนักกีฬาเรือพายประเภทเรือสากล มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่ายังไม่มีการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง โดยศึกษากับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงในรายการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 ปี พ.ศ. 2553 โดยจำแนกการศึกษาเป็นแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้วิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากับประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ทั้งหมด 12 ทีม ทีมละ 12 คน รวมจำนวน 144 คน แต่ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล ได้จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 76.39

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยพัฒนามาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของ คุณฉัตรวิฑูรย์ พิธพรชัยกุล (2549: 71) เป็นแบบสอบถามเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

แบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 30 ข้อ จำแนกเป็น

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 1, 3, 4, 6, 7, 10, 12, 13, 15, 16, 17, 21, 24, 26, 29

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย ข้อที่ 2, 5, 8, 9, 11, 14, 18, 19, 20, 22, 23, 25, 27, 28, 30

ขั้นตอนสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาและทำความเข้าใจแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของ อาจารย์คุณัตว์ พิธพรชัยกุล (2549: 71)
3. ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับกีฬารักบี้ฟุตบอล
4. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาปรึกษาประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจแบบสอบถาม
6. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบเพื่อพิจารณาหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
7. นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญไปให้ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบอีกครั้ง
8. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try out) กับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92
9. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อทำหนังสือถึงผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลของทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และนัดหมายวัน เวลาที่จะได้รับแบบสอบถาม

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์ไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มาแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการแจกแบบสอบถาม จำนวน 144 ฉบับ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยทำการตรวจแบบสอบถามเพื่อคัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์ พบว่า ได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 110 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.39 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มาแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตาราง 1 ข้อมูลสถณภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	f	%
อายุ		
14 ปี	24	21.82
15 ปี	24	21.82
16 ปี	15	13.64
17 ปี	19	17.27
18 ปี	28	25.45
รวม	110	100.00
ประสบการณ์		
น้อยกว่า 2 ปี	54	49.09
ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป	56	50.91
รวม	110	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า นักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 110 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 25.45 รองลงมาคืออายุ 14 และ 15 ปี จำนวน 24 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 21.82 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์พบว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 49.09 และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 50.91

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตาราง 2 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายใน (n = 110)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
1. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	56	43	10	1	0
	%	50.91	39.09	9.09	0.91	0.00
2. ข้าพเจ้าต้องการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	72	26	12	0	0
	%	65.45	23.64	10.91	0.00	0.00
3. ข้าพเจ้าต้องการใช้ความสามารถในทางกีฬา	f	46	56	8	0	0
	%	41.82	50.91	7.27	0.00	0.00
4. ข้าพเจ้าต้องการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเพราะต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี	f	24	45	34	4	3
	%	21.82	40.91	30.91	3.64	2.73
5. ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้นที่ได้จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	37	53	19	1	0
	%	33.64	48.18	17.27	0.91	0.00
6. ข้าพเจ้าชอบรูปแบบและวิธีการเล่นของกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	32	53	23	2	0
	%	29.09	48.18	20.91	1.82	0.00
7. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขที่ได้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	57	42	11	0	0
	%	51.82	38.18	10.00	0.00	0.00
8. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเพราะต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	f	44	45	20	1	0
	%	40.00	40.91	18.18	0.91	0.00
9. ข้าพเจ้าต้องการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	44	45	20	1	0
	%	40.00	40.91	18.18	0.91	0.00
10. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น	f	23	34	51	2	0
	%	20.91	30.91	46.36	1.82	0.00
11. กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	f	22	49	34	5	0
	%	20.00	44.55	30.91	4.55	0.00

ตาราง 2 (ต่อ)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
12. กีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้ข้าพเจ้ารู้สึก	f	21	54	33	2	0
มีความสำคัญ	%	19.09	49.09	30.00	1.82	0.00
13. ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี	f	51	38	20	0	1
	%	46.36	34.55	18.18	0.00	0.91
14. ข้าพเจ้าชอบความท้าทาย	f	46	40	19	3	2
	%	41.82	36.36	17.27	2.73	1.82
15. ข้าพเจ้าชอบความสนุกสนาน	f	63	38	9	0	0
ที่ได้จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	%	57.27	34.55	8.18	0.00	0.00
รวม	f	638	661	323	22	6
	%	38.67	40.06	19.58	1.33	0.36

จากตาราง 2 แสดงว่า แรงจูงใจภายในของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.06 รองลงมาคือระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.67 ระดับปานกลาง ร้อยละ 19.58 ระดับน้อย ร้อยละ 1.33 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.36

ตาราง 3 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายนอก (n = 110)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
1. ข้าพเจ้าต้องการเล่นกีฬากับเพื่อนของข้าพเจ้า	f	40	47	14	9	0
	%	36.36	42.73	12.73	8.18	0.00
2. การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้มีโอกาสเดินทางไปในสถานที่ต่างๆ	f	56	40	13	1	0
	%	50.91	36.36	11.82	0.91	0.00
3. ข้าพเจ้าชอบการเล่นกีฬาประเภททีม	f	45	51	13	1	0
	%	40.91	46.36	11.82	0.91	0.00
4. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตามคำแนะนำของคนใกล้ชิด	f	14	47	33	14	2
	%	12.73	42.73	30.00	12.73	1.82
5. ข้าพเจ้าต้องการพบเพื่อนใหม่ๆ จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	50	39	19	2	0
	%	45.45	35.45	17.27	1.82	0.00
6. ข้าพเจ้าต้องการรายได้และสิ่งตอบแทนจากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	10	26	50	20	4
	%	9.09	23.64	45.45	18.18	3.64
7. ข้าพเจ้าชอบความสามัคคีของทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	51	46	12	0	1
	%	46.36	41.82	10.91	0.00	0.91
8. ข้าพเจ้าชอบที่จะได้ออกนอกบ้าน	f	18	19	56	12	5
	%	16.36	17.27	50.91	10.91	4.55
9. ข้าพเจ้าชอบการแข่งขัน	f	41	48	20	1	0
	%	37.27	43.64	18.18	0.91	0.00
10. ข้าพเจ้าต้องการเป็นส่วนหนึ่งของทีม	f	44	45	19	2	0
	%	40.00	40.91	17.27	1.82	0.00
11. ข้าพเจ้าต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ	f	40	30	32	6	2
	%	36.36	27.27	29.09	5.45	1.82
12. ข้าพเจ้าต้องการมีชื่อเสียง	f	20	29	47	10	4
	%	18.18	26.36	42.73	9.09	3.64

ตาราง 3 (ต่อ)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
13. ข้าพเจ้าชื่นชอบผู้ฝึกสอนหรือนักกีฬา	f	50	39	19	2	0
รักบี้ฟุตบอล	%	45.45	35.45	17.27	1.82	0.00
14. ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม	f	34	37	37	2	0
	%	30.91	33.64	33.64	1.82	0.00
15. การเล่นกีฬา รักบี้ฟุตบอล ทำให้มีโอกาส	f	59	35	14	1	1
ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	%	53.64	31.82	12.73	0.91	0.91
	f	572	578	398	83	19
รวม	%	34.67	35.03	24.12	5.03	1.15

จากตาราง 3 แสดงว่า แรงจูงใจภายนอกของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงในการเลือกเล่นกีฬา รักบี้ฟุตบอล โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.03 รองลงมาคือระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.67 ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.12 ระดับน้อย ร้อยละ 5.03 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 1.15

ตาราง 4 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายในของนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล น้อยกว่า 2 ปี (n = 54)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
1. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	25	22	7	0	0
	%	46.30	40.74	12.96	0.00	0.00
2. ข้าพเจ้าต้องการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	38	8	8	0	0
	%	70.37	14.81	14.81	0.00	0.00
3. ข้าพเจ้าต้องการใช้ความสามารถในทางกีฬา	f	23	26	5	0	0
	%	42.59	48.15	9.26	0.00	0.00
4. ข้าพเจ้าต้องการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเพราะต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี	f	7	22	20	3	2
	%	12.96	40.74	37.04	5.56	3.70
5. ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้นที่ได้จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	18	22	13	1	0
	%	33.33	40.74	24.07	1.85	0.00
6. ข้าพเจ้าชอบรูปแบบและวิธีการเล่นของกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	14	23	17	0	0
	%	25.93	42.59	31.48	0.00	0.00
7. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขที่ได้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	23	24	7	0	0
	%	42.59	44.44	12.96	0.00	0.00
8. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเพราะต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	f	28	18	7	1	0
	%	51.85	33.33	12.96	1.85	0.00
9. ข้าพเจ้าต้องการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	23	21	9	1	0
	%	42.59	38.89	16.67	1.85	0.00
10. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น	f	9	16	28	1	0
	%	16.67	29.63	51.85	1.85	0.00
11. กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	f	11	18	23	2	0
	%	20.37	33.33	42.59	3.70	0.00
12. กีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสำคัญ	f	11	25	16	2	0
	%	20.37	46.30	29.63	3.70	0.00

ตาราง 4 (ต่อ)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
13. ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี	f	25	17	11	0	1
	%	46.30	31.48	20.37	0.00	1.85
14. ข้าพเจ้าชอบความท้าทาย	f	22	15	14	1	2
	%	40.74	27.78	25.93	1.85	3.70
15. ข้าพเจ้าชอบความสนุกสนาน ที่ได้จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	31	18	5	0	0
	%	57.41	33.33	9.26	0.00	0.00
รวม	f	308	295	190	12	5
	%	38.02	36.42	23.46	1.48	0.62

จากตาราง 4 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล น้อยกว่า 2 ปี ด้านแรงจูงใจภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.02 รองลงมาคือระดับมาก ร้อยละ 36.42 ระดับปานกลาง ร้อยละ 23.46 ระดับน้อย ร้อยละ 1.48 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.62

ตาราง 5 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายนอกของนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล น้อยกว่า 2 ปี (n = 54)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
1. ข้าพเจ้าต้องการเล่นกีฬากับเพื่อนของข้าพเจ้า	f	19	21	7	7	0
	%	35.19	38.89	12.96	12.96	0.00
2. การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้มีโอกาสเดินทางไปในสถานที่ต่างๆ	f	20	27	7	0	0
	%	37.04	50.00	12.96	0.00	0.00
3. ข้าพเจ้าชอบการเล่นกีฬาประเภททีม	f	27	18	9	0	0
	%	50.00	33.33	16.67	0.00	0.00
4. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตามคำแนะนำของคนใกล้ชิด	f	6	28	14	6	0
	%	11.11	51.85	25.93	11.11	0.00
5. ข้าพเจ้าต้องการพบเพื่อนใหม่ๆ จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	25	17	10	2	0
	%	46.30	31.48	18.52	3.70	0.00
6. ข้าพเจ้าต้องการรายได้และสิ่งตอบแทนจากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	7	18	19	8	2
	%	12.96	33.33	35.19	14.81	3.70
7. ข้าพเจ้าชอบความสามัคคีของทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	21	23	9	0	1
	%	38.89	42.59	16.67	0.00	1.85
8. ข้าพเจ้าชอบที่จะได้ออกนอกบ้าน	f	11	9	25	6	3
	%	20.37	16.67	46.30	11.11	5.56
9. ข้าพเจ้าชอบการแข่งขัน	f	17	24	12	1	0
	%	31.48	44.44	22.22	1.85	0.00
10. ข้าพเจ้าต้องการเป็นส่วนหนึ่งของทีม	f	23	19	10	2	0
	%	42.59	35.19	18.52	3.70	0.00
11. ข้าพเจ้าต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ	f	20	15	14	3	2
	%	37.04	27.78	25.93	5.56	3.70
12. ข้าพเจ้าต้องการมีชื่อเสียง	f	13	11	22	4	4
	%	24.07	20.37	40.74	7.41	7.41

ตาราง 5 (ต่อ)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
13. ข้าพเจ้าชื่นชอบผู้ฝึกสอนหรือนักกีฬา รักบี้ฟุตบอล	f	17	22	14	1	0
	%	31.48	40.74	25.93	1.85	0.00
14. ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม	f	18	14	22	0	0
	%	33.33	25.93	40.74	0.00	0.00
15. การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้มีโอกาส ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	f	30	16	7	1	0
	%	55.56	29.63	12.96	1.85	0.00
รวม	f	274	282	201	41	12
	%	33.83	34.81	24.81	5.06	1.48

จากตาราง 5 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล น้อยกว่า 2 ปี ด้านแรงจูงใจภายนอก โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.81 รองลงมาคือระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.83 ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.81 ระดับน้อย ร้อยละ 5.06 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 1.48

ตาราง 6 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายในของนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป (n = 56)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
1. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	31	21	3	1	0
	%	55.36	37.50	5.36	1.79	0.00
2. ข้าพเจ้าต้องการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	34	18	4	0	0
	%	60.71	32.14	7.14	0.00	0.00
3. ข้าพเจ้าต้องการใช้ความสามารถในทางกีฬา	f	23	30	3	0	0
	%	41.07	53.57	5.36	0.00	0.00
4. ข้าพเจ้าต้องการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเพราะต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี	f	17	23	14	1	1
	%	30.36	41.07	25.00	1.79	1.79
5. ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้นที่ได้จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	19	31	6	0	0
	%	33.93	55.36	10.71	0.00	0.00
6. ข้าพเจ้าชอบรูปแบบและวิธีการเล่นของกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	18	30	6	2	0
	%	32.14	53.57	10.71	3.57	0.00
7. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขที่ได้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	34	18	4	0	0
	%	60.71	32.14	7.14	0.00	0.00
8. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเพราะต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	f	16	27	13	0	0
	%	28.57	48.21	23.21	0.00	0.00
9. ข้าพเจ้าต้องการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	21	24	11	0	0
	%	37.50	42.86	19.64	0.00	0.00
10. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น	f	14	18	23	1	0
	%	25.00	32.14	41.07	1.79	0.00
11. กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า	f	11	31	11	3	0
	%	19.64	55.36	19.64	5.36	0.00
12. กีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสำคัญ	f	10	29	17	0	0
	%	17.86	51.79	30.36	0.00	0.00

ตาราง 6 (ต่อ)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
13. ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี	f	26	21	9	0	0
	%	46.43	37.50	16.07	0.00	0.00
14. ข้าพเจ้าชอบความท้าทาย	f	24	25	5	2	0
	%	42.86	44.64	8.93	3.57	0.00
15. ข้าพเจ้าชอบความสนุกสนาน ที่ได้จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	32	20	4	0	0
	%	57.14	35.71	7.14	0.00	0.00
รวม	f	330	366	133	10	1
	%	39.29	43.57	15.83	1.19	0.12

จากตาราง 6 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป ด้านแรงจูงใจภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.57 รองลงมาคือระดับมากที่สุด ร้อยละ 39.29 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.83 ระดับน้อย ร้อยละ 1.19 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.12

ตาราง 7 ความถี่ และร้อยละ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ด้านแรงจูงใจภายนอกของนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป (n = 56)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
1. ข้าพเจ้าต้องการเล่นกีฬากับเพื่อนของข้าพเจ้า	f	21	26	7	2	0
	%	37.50	46.43	12.50	3.57	0.00
2. การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้มีโอกาสเดินทางไปในสถานที่ต่างๆ	f	36	13	6	1	0
	%	64.29	23.21	10.71	1.79	0.00
3. ข้าพเจ้าชอบการเล่นกีฬาประเภททีม	f	18	33	4	1	0
	%	32.14	58.93	7.14	1.79	0.00
4. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตามคำแนะนำของคนใกล้ชิด	f	8	19	19	8	2
	%	14.29	33.93	33.93	14.29	3.57
5. ข้าพเจ้าต้องการพบเพื่อนใหม่ๆ จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	25	22	9	0	0
	%	44.64	39.29	16.07	0.00	0.00
6. ข้าพเจ้าต้องการรายได้และสิ่งตอบแทนจากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	3	8	31	12	2
	%	5.36	14.29	55.36	21.43	3.57
7. ข้าพเจ้าชอบความสามัคคีของทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล	f	30	23	3	0	0
	%	53.57	41.07	5.36	0.00	0.00
8. ข้าพเจ้าชอบที่จะได้ออกนอกบ้าน	f	7	10	31	6	2
	%	12.50	17.86	55.36	10.71	3.57
9. ข้าพเจ้าชอบการแข่งขัน	f	24	24	8	0	0
	%	42.86	42.86	14.29	0.00	0.00
10. ข้าพเจ้าต้องการเป็นส่วนหนึ่งของทีม	f	21	26	9	0	0
	%	37.50	46.43	16.07	0.00	0.00
11. ข้าพเจ้าต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ	f	20	15	18	3	0
	%	35.71	26.79	32.14	5.36	0.00
12. ข้าพเจ้าต้องการมีชื่อเสียง	f	7	18	25	6	0
	%	12.50	32.14	44.64	10.71	0.00

ตาราง 7 (ต่อ)

แรงจูงใจ		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
13. ข้าพเจ้าชื่นชอบผู้ฝึกสอนหรือนักกีฬา รักบี้ฟุตบอล	f	33	17	5	1	0
	%	58.93	30.36	8.93	1.79	0.00
14. ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม	f	16	23	15	2	0
	%	28.57	41.07	26.79	3.57	0.00
15. การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้มีโอกาส ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	f	29	19	7	0	1
	%	51.79	33.93	12.50	0.00	1.79
รวม	f	298	296	197	42	7
	%	35.48	35.24	23.45	5.00	0.83

จากตาราง 7 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป ด้านแรงจูงใจภายนอก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.48 รองลงมาคือระดับมาก ร้อยละ 35.24 ระดับปานกลาง ร้อยละ 23.45 ระดับน้อย ร้อยละ 5.00 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 1.83

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลอื่น ๆ

- 4.1 ทำให้ร่างกายแข็งแรง
- 4.2 เพราะกีฬารักบี้ฟุตบอลมีผู้หญิงเล่นน้อยมาก
- 4.3 ต้องการทดลองเล่นกีฬาที่ไม่เคยเล่น และไม่รู้จักมาก่อน ทำหายดี
- 4.4 ชอบการเล่นกีฬาอยู่แล้ว พอได้ลองเล่นก็รู้สึกชื่นชอบ
- 4.5 ทำให้มีความสามารถทางด้านกีฬาเพิ่มมากขึ้น
- 4.6 ทำให้มีอนาคตที่ดีในวันข้างหน้า และอาจได้ไปแข่งขันในระดับนานาชาติ
- 4.7 ต้องการมีความสามารถเฉพาะตัว และต้องการให้พ่อแม่ชื่นชอบ
- 4.8 พ่อแม่และพี่น้องคอยให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีในการเล่นกีฬาต่าง ๆ ที่ต้องการเล่น
- 4.9 พ่อแม่เป็นผู้สนับสนุนและให้กำลังใจ
- 4.10 ทำให้พ่อแม่มีความสุข และลดภาระทางบ้าน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษากับประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 ทั้งหมด 12 ทีม ทีมละ 12 คน รวมจำนวน 144 คน แต่ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล ได้จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 76.39

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยพัฒนามาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ของ คุณันต์ พิธพรชัยกุล (2549: 71) เป็นแบบสอบถามเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก

ตอนที่ 3 แรงจูงใจอื่น ๆ ในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อทำหนังสือถึงผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลของทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และนัดหมายวัน เวลาที่จะได้รับแบบสอบถาม

4. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์ไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 มาแจกแจงความถี่ (f) และหาค่าร้อยละ (%) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 พบว่า

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 110 คน ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 25.45 รองลงมาคืออายุ 14 และ 15 ปี จำนวน 24 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 21.82 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์พบว่า นักกีฬาที่มีประสบการณ์การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงน้อยกว่า 2 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 49.09 และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 50.91

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.06 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.03

3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล น้อยกว่า 2 ปี โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.02 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.81 และนักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.57 และมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.48

4. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลอื่น ๆ

4.1 ทำให้ร่างกายแข็งแรง

4.2 เพราะกีฬารักบี้ฟุตบอลมีผู้หญิงเล่นน้อยมาก

4.3 ต้องการทดลองเล่นกีฬาที่ไม่เคยเล่น และไม่รู้จักมาก่อน ทำหายดี

4.4 ชอบการเล่นกีฬาอยู่แล้ว พอได้ลองเล่นก็รู้สึกชื่นชอบ

4.5 ทำให้มีความสามารถทางด้านกีฬาเพิ่มมากขึ้น

4.6 ทำให้มีอนาคตที่ดีในวันข้างหน้า และอาจได้ไปแข่งขันในระดับนานาชาติ

4.7 ต้องการมีความสามารถเฉพาะตัว และต้องการให้พ่อแม่ชื่นชอบ

4.8 พ่อแม่และพี่น้องคอยให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีในการเล่นกีฬาต่าง ๆ ที่ต้องการเล่น

4.9 พ่อแม่เป็นผู้สนับสนุนและให้กำลังใจ

4.10 ทำให้พ่อแม่มีความสุข และลดภาระทางบ้าน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553 โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลมากที่สุดคือ รู้สึกมีความสุข สนุกสนานจากเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล และต้องการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล จากผลการวิจัยทำให้เข้าใจได้ว่าการที่บุคคลใดจะแสดงออกซึ่งการกระทำ หรือเกิดพฤติกรรมนั้น มีสาเหตุมาจากการที่บุคคลนั้นต้องการที่จะตอบสนองความต้องการ และความชอบของตนเพื่อให้ตนเองเกิดความสุข ดังที่ ปรารังค์สุทธิพิทย์ ทรงวุฒิสีล (2548: 277– 280) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์เราต่างก็มีความต้องการที่จะมีความสุข และสอดคล้องกับ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528: 33-34) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในบุคคล โดยไม่มีรางวัลหรือสิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้ทำพฤติกรรมนั้น ๆ แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาด้วยความสนุกสนาน เต็มใจที่จะเล่น โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว ตัวอย่างของแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น ความรัก ความสนใจ ความสนุกสนาน ความสำเร็จ ความพึงพอใจ ความศรัทธา ความซาบซึ้ง เป็นต้น โดยที่กีฬารักบี้ฟุตบอลนั้นเป็นกีฬาที่มีความสนุกสนานจากรูปแบบการเล่นที่มีความตื่นเต้นเร้าใจ แต่อาจจะเป็นกีฬาที่ไม่ได้รับความนิยมมากเหมือนกับกีฬาฟุตบอล เนื่องจากกีฬารักบี้ฟุตบอลยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก เยาวชนส่วนใหญ่ก็ยังไม่เข้าใจลักษณะการเล่น จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชนหญิงหันมาให้ความสนใจที่จะเรียนรู้ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลกันมากขึ้น อีกทั้งสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ส่งเสริมและพัฒนากีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงเป็นอย่างมาก โดยผลักดันให้บรรจุกีฬารักบี้หญิง 7 คน ไว้ในการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ มากขึ้น รวมถึงการบรรจุกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดลำปาง เป็นครั้งแรกอีกด้วย จึงทำให้จังหวัดต่าง ๆ ให้ความสนใจกับกีฬารักบี้ฟุตบอลกันอย่างแพร่หลาย มีการสร้างทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติในครั้งต่อ ๆ ไป โดยแต่ละทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันต่างก็ถือว่าเป็นทีมที่สร้างขึ้นมาใหม่ทั้งสิ้น ถึงแม้การแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงภายในประเทศจะมีมากขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ แต่ที่เห็นได้ชัดเจนว่าวงการกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงไทยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นก็คือ การที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงในระดับนานาชาติหลายรายการด้วยกัน และรายการที่รักบี้ฟุตบอลหญิงไทยประสบความสำเร็จล่าสุดก็คือ รายการรักบี้ฟุตบอล 7 คน หญิงชิงแชมป์เอเชีย “Asian Women Sevens Championship 2009” ระหว่างวันที่ 30-31 พฤษภาคม 2552 ณ สนามกีฬาราชธานี สัตหีบ จ.ชลบุรี โดยมีทีมร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 14 ทีม ผลการแข่งขันปรากฏว่าทีมรักบี้ฟุตบอลหญิงทีมชาติไทยคว้ารางวัลรองชนะเลิศของเอเชีย ซึ่งทีมชนะเลิศเป็นทีมรักบี้ฟุตบอลหญิงจากจีน (สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. 2552: ออนไลน์) และก่อนหน้านั้นทีมรักบี้ฟุตบอลหญิงทีมชาติไทยก็ได้สิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล 7 คน ชิงแชมป์โลก รอบสุดท้ายที่เมืองดูไบ จากความสำเร็จของทีมรักบี้ฟุตบอลหญิงทีมชาติไทยดังกล่าวน่าจะเป็นผลทำให้นักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงในระดับเยาวชนมีจุดมุ่งหมายในการเล่นกีฬา มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (อารี พันธุ์ณี. 2534: 89-92; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการบางครั้งเกิดจากการกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง และตรงกับทฤษฎีความต้องการตาม

หลักการของเมอร์เรย์ข้อหนึ่งที่ว่า ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวงเพื่อให้ทำงานของตนประสบความสำเร็จ จากผลการวิจัยยังพบอีกว่า แรงจูงใจภายนอกที่มากที่สุดในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง คือ การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การที่กีฬารักบี้ฟุตบอลหญิงได้ถูกบรรจุเข้าไปอยู่ในการแข่งขันเกือบทุกรายการของการแข่งขันภายในประเทศ ได้แก่ กีฬานักเรียนนักศึกษา กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ และกีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งการได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นการสร้างเกียรติประวัติส่วนตัวในความสามารถทางด้านกีฬา ซึ่งอาจเป็นส่วนช่วยให้นักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านวิชาการหรือการเรียนที่ไม่ดีนัก ที่ไม่สามารถสอบแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาที่ตนเองต้องการได้ มีโอกาสได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในรูปแบบของโควตานักกีฬา หรือผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการเล่นกีฬาตามที่แต่ละสถาบันการศึกษาได้กำหนดไว้ให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ มีเจริญ (2550: 61) ที่ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี พบว่า นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจ ด้านรายได้ และผลประโยชน์ในการเล่นฟุตบอล ในข้อต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง คือ รู้สึกมีความสุข สนุกสนานจากเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล ต้องการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล และทำให้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรช่วยกันส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอล ได้มีโอกาสในการศึกษาในระดับสูงสุดตามที่ต้องการ และผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมดูแลนักกีฬานั้นต้องคำนึงถึงความรู้สึก ความต้องการที่มีต่อการเล่น การฝึกซ้อม และในการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาในแต่ละบุคคล การที่จะพัฒนางานกีฬารักบี้ฟุตบอลนั้นทุกส่วนที่เกี่ยวข้องต้องช่วยกันส่งเสริมสนับสนุนกีฬารักบี้ฟุตบอลให้เยาวชนสนใจกีฬารักบี้ฟุตบอลมากยิ่งขึ้น และมีความต่อเนื่อง จึงควรเพิ่มกีฬารักบี้ฟุตบอลลงในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และควรบรรจุกีฬารักบี้ฟุตบอลให้มีการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยโดยเร็ว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นจากผู้ปกครอง ผู้ตัดสิน ผู้ชม เกี่ยวกับการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล ระหว่างนักกีฬารักบี้ฟุตบอลชาย กับ นักกีฬารักบี้ฟุตบอลหญิง
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล กับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาชนิดอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). แรงจูงใจในการเล่นซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขัน กีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงงษ์. (2530). จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กฤษฎา จุลชาติ. (2543). แรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กิตติศักดิ์ มีเจริญ. (2550). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกจูนีเยอร์ฟุตบอล ไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2548). ประวัติกีฬารักบี้ฟุตบอล. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index3.asp?clicktype=1>
- คุณันต์ พิธพรชัยกุล. (2549). อิทธิพลของลักษณะเป้าหมายใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรมกีฬาของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย และกีฬา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- จิตรัตตา รัตนวิวัฒน์. (2550). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำใน ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชาญยุทธ รัตนมงคล. (2550). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณกร มีคำ. (2549). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสรในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธนเทพ. (2552). กาญจนบุรี กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 25. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.vcharkarn.com/vblog/41162>

- ธรรมรัตน์ ธนพงศ์นรา. (2551). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักกีฬาฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดอุบลราชธานี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไตรลักษณ์ คำนิล. (2546). *แรงจูงใจของนักกีฬาบวดยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528). *การจูงใจเพื่อผลงาน*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2529). *หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ*. กรุงเทพฯ: สยามบรรณการพิมพ์.
- . (2545). *การวิจัยทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประกิต หงส์แสนยาธรรม. (2552). *รักบี้หญิงในประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2553, จาก <http://rugbygangs.com.www.readyplanet5.com/images/1145795058/rugby%20woman.doc>
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประยุทธ แก้วสุข. (2548). *แรงจูงใจในการเลือกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรารค์สุทิพย์ ทรงวุฒิสีล. (2548). *จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พงษ์พันธ์ พงษ์ไสภา. (2542). *จิตวิทยาศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาการศึกษา.
- พนมไพร ชัยยงค์. (2542). *เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว*. สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี.
- พิชัย ผิวงาม. (2533). *แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- เพ็ญพรรณ มุลมงคล. (2548). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา
ปีการศึกษา 2547*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาณุพันธ์ คุ่มวงศ์ดี. (2546). *แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มุกดา ศรียงค์; และคณะ. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณศักดิ์พิจิตร บุญเสริม. (2552). *รักบี้ กีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพบุรุษและสุขภาพสตรี*. สืบค้นเมื่อ
9 พฤศจิกายน 2553, จาก <http://gotoknow.org/profile/eiddy101>
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2540). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534, มกราคม – ธันวาคม). *บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอน
พลศึกษา*. *วารสารจิตวิทยาการกีฬา*. 2534 (28): 11-12.
- จิรวรรณ นุชอร่ามเนตร. (2552). *แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก
กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรัณย์ สุวรรณษา. (2552). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกที่เข้าร่วม
การแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศุวิมล ควรเจริญ. (2535). *การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 11*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว).
พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต.
- สมบัติ กาญจนกิจ; และสมหญิง จันทุไทย. (2542). *จิตวิทยา แนวคิด ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2550). *สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย
ไทย 2*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2552, จาก [http://www.thairugbyunion.com/modules.
php?name=Content&pa=showpage&pid=2](http://www.thairugbyunion.com/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=2)
- (2552). *ผลการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล 7 คน หญิง ชิงแชมป์เอเชีย 2009*. สืบค้นเมื่อ
2 เมษายน 2553, จาก [http://www.thairugbyunion.com/modules.php?name=News&
new_topic=0&pagenum=3](http://www.thairugbyunion.com/modules.php?name=News&new_topic=0&pagenum=3)

- สีบสาย บุญวีรบุตร. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา*. ชลบุรี : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบคำสอนจิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรศักดิ์ สิงห์สา. (2552). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสมมาคม.
- อร่าม ตั้งใจ. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา (แรงจูงใจ), การฝึกสมรรถภาพทางกาย*. กรุงเทพฯ: ไทยมิตรการพิมพ์.
- อังคณา บุญเสมอ. (2550). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ้อจำกัด.
- Amorase, Tony; & Horn, Thelma S. (1995). A Season – Long Examination of intrinsic Motivation in First Year College Athletes: Relationships with Coaching Behavior. *Journal of Sport and Exercise Psychology 1995 NASPSPA Abstracts*. 17: 20.
- Beach, D.S. (1980). *Personnel : the Management of People at Work*. 4th ed. New York: Macmillan Publishing Co., Inc.
- Corsini, R. (2002). *The Dictionary of Psychology*. New York: Brunner-Routledge.
- Deci, E.L. (1975). *Intrinsic Motivation*. New York: Plenum Press.
- Deci, E.L.; & R.M. Ryan. (1985). *Intrinsic Motivation and Self-Determination in Human Behavior*. New York : A Division of Plenum Publishing Corporation.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). Interpersonal Orientation and Motivational Differences Between Team and Individual Sport Participants. *Dissertation Abstracts*. MA: Stephen F Austin State University.
- Feldman, R.S. (2001). *Social Psychology*. 3rd ed. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.

- Frederick, Christina m. (1991). An Investigation of The Relationships Among Participation Motives Level of Level of Participation and Psychological Outcomes in The Domain of Physical Activity. *Dissertation Abstracts*. Ph.D.: The University of Rochester.
- Hall, Koward K.; & Earles, Mark. (1995). Motivational Determinants of Interest, and Perception of Success in School Physical Education. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995 NASPSPA Abstracts. 17: 57 ; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Jennifer, Andress. (2005). A Comparison of Intrinsic Motivation Scores for Two Groups of Pre-adolescent Athletes. *Dissertation Abstracts*. M.Sc.: Lakehead University.
- Karussanu, Maria; & Roberts, Glyn C. (1995). Motivation in Physical Activity : The Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self – Efficacy. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995 NASPSPA Abstracts. 17:57; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation). *Dissertation Abstracts*. Ph.D. Syracuse University. p.3842.
- Salguero; et al. (2004). Relationship Between Perceived Physical Ability and Sport Participation Motives in Young Competitive Swimmers. *Journal of Sport Medicine and physical Fitness*. 44(3): 249-299.
- Vincent, J.T.; & Charles. (1997). Motivation for Participation in High School Soccer. *Research Quarterly for Exercise and Sport*. 68(1): A–109.
- White, Matha Lillian. (1990). A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes). *Dissertation Abstracts*. Ph.D. University of Georgia.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามฉบับนี้จะนำเสนอในภาพรวมเพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใด ๆ จากการตอบแบบสอบถามของท่าน จึงขอความกรุณาตอบคำถามตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ และผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน หรือ เติมข้อความในช่องว่าง

1. เป็นตัวแทนของจังหวัด.....

2. อายุ

( ) 14 ปี

( ) 15 ปี

( ) 16 ปี

( ) 17 ปี

( ) 18 ปี

3. ประสบการณ์การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล

( ) น้อยกว่า 2 ปี

( ) ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 26 พ.ศ. 2553

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในตารางแล้วพิจารณาแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล อยู่ในระดับใด ในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ขอให้ท่านกรณณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่าน โดยในแต่ละหัวข้อมีความหมายดังนี้

มากที่สุด   หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับมากที่สุด

มาก   หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับมาก

ปานกลาง   หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับปานกลาง

น้อย   หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับน้อย

น้อยที่สุด   หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล

แรงจูงใจที่ทำให้ท่านเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล					
2. ข้าพเจ้าต้องการเล่นกีฬากับเพื่อนของข้าพเจ้า					
3. ข้าพเจ้าต้องการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล					
4. ข้าพเจ้าต้องการใช้ความสามารถในทางกีฬา					
5. การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้มีโอกาสเดินทางไปในสถานที่ต่าง ๆ					
6. ข้าพเจ้าต้องการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเพราะต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี					
7. ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้นที่ได้จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล					

แรงจูงใจที่ทำให้ท่านเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ข้าพเจ้าชอบการเล่นกีฬาประเภททีม					
9. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตามคำแนะนำของคนใกล้ชิด					
10. ข้าพเจ้าชอบรูปแบบและวิธีการเล่นของกีฬารักบี้ฟุตบอล					
11. ข้าพเจ้าต้องการพบเพื่อนใหม่ ๆ จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล					
12. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขที่ได้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล					
13. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเพราะต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
14. ข้าพเจ้าต้องการรายได้และสิ่งตอบแทน จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล					
15. ข้าพเจ้าต้องการออกกำลังกาย ด้วยการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล					
16. ข้าพเจ้าเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น					
17. กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า					
18. ข้าพเจ้าชอบความสามัคคีของทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล					
19. ข้าพเจ้าชอบที่จะได้ออกนอกบ้าน					
20. ข้าพเจ้าชอบการแข่งขัน					
21. กีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสำคัญ					
22. ข้าพเจ้าต้องการเป็นส่วนหนึ่งของทีม					
23. ข้าพเจ้าต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ					
24. ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี					
25. ข้าพเจ้าต้องการมีชื่อเสียง					
26. ข้าพเจ้าชอบความท้าทาย					
27. ข้าพเจ้าชื่นชอบผู้ฝึกสอนหรือนักกีฬารักบี้ฟุตบอล					
28. ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม					
29. ข้าพเจ้าชอบความสนุกสนาน ที่ได้จากการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล					

แรงจูงใจที่ทำให้ท่านเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
30. การเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลทำให้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลอื่น ๆ และความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี
 อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ
 อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์
 อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ
 อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์ฉำพอง ศรีรุ่ง
 อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ผู้ตัดสินสมาคมรักบี้ฟุตบอลฯ
 สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายประเวศ สันติภาษ
วันเดือนปีเกิด	21 กรกฎาคม 2526
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 32 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	ประถมศึกษาปีที่ 1-4 จากโรงเรียนบูรณวิทย์ จ.กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2537	ประถมศึกษาปีที่ 5-6 จากโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษา จากโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2548	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกสุขศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ